

Hauard Vilijams

Bekstvo iz lanaca

Kako sam postao slobodan

Naziv: Bekstvo iz lanaca - kako sam postao slobodan

Autor: Huard Vilijams (restorationministry.com)

Izdavač: Hrišćanska mreža EX-YU (hriscanskamreza.net)

Za izdavača: Zdravko Vučinić

Prevod: Dragan Đorđević

Dizajn korice: Đorđe Stanišić

Štampa: „IVPE“ Cetinje

Tiraž: 200 primjeraka

Prvo izdanje, Podgorica 2018

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-696-09-2

COBISS.CG-ID 31947024

Sadržaj

Zahvalnost.....	4
Posveta.....	5
Uvod.....	6
1. Detinjstvo.....	9
2. Horizont koji se širi.....	19
3. Bliži pogled.....	31
4. Rast.....	42
5. Otkrića koja menjaju život.....	55
6. Zakon naspram Isusa.....	66
7. Carstvo Božje.....	73
8. Poslednji elemenat koji nedostaje.....	87
9. Sloboda.....	95
10. Dodatak.....	100

Zahvalnost

Srcem punim zahvalnosti pišem ovu knjigu. Najpre želim da svu slavu i hvalu dam našem nebeskom Ocu za Njegovu blagodat prema meni kojom čuva moj život, tako da mogu da vidim kako Duh upravlja mojim putem onako kako je On namerio. Neka je slavljeno Njegovo sveto ime! Moram se zahvaliti mojoj dragoj sestri i bliskom prijatelju Ejmi Šafer za njenu inspiraciju i neprekidno ohrabrenje kako bi ova knjiga došla na mesto gde će biti štampana. Zahvaljujem se mojoj dragoj supruzi Karlin za njenu stalnu podršku koja je bila vetar mojim krilima stojeći rame uz rame sa mnom. Mojoj deci Karšini i Hauardu (II) što su bili pokretačka snaga u napuštanju mog starog života. Andrei Tipe, dizajneru korica i stručnjaku za formatiranje želim da iskažem zahvalnost za njenu posvećenost da se ova knjiga završi. Svima vama koje nisam spomenuo zahvaljujem se iz dubine svog srca.

Posveta

Ovu knjigu posvećujem mojoj deci Karšini i Hauardu (II) za nasleđe realnosti koja postoji u Isusu. Neka ovo izdanje njima bude izvor nadahnuća da traže Isusa svim svojim srcem sve dok Ga ne pronađu. Svima onima koji čeznu za bliskim odnosom koji prevazilazi uobičajene crkvene forme, ova knjiga je za vas! Neka Isus bude pronađen kako bi bio pravi Spasitelj i Prijatelj.

Uvod

Činjenica je da smo svi došli na ovaj svet bez ikakvog znanja. Sve što danas znamo jeste akumulacija svega onoga što smo naučili otkako smo se rodili. Naši roditelji ili oni koji su nas čuvali bili su naši prvi učitelji. Njihovi običaji, kultura i okruženje neprestano su uticali na nas. Najviše smo naučili iz druženja sa drugima. Sve što znamo upravo u ovom trenutku direktno je povezano sa onim što smo naučili otkako smo nastali.

Ono što je interesantno je da znanje koje posedujemo nije novo, već je transfer starog znanja preko naših učitelja na nas. Zapravo, najmudriji čovek koji je ikada živeo opisao je to na sledeći način: *„Što je bilo, opet će biti, i što se radilo, opet će se raditi, i tako nema ništa novo pod suncem.“* (Pro-povednik 1:9)

Kako ovo razumete?

Shvatam da moje znanje nije originalno; to je isto znanje koje su moji učitelji i nastavnici imali i pre-

neli mi. Tako su se kulture i religije održavale generacijama. Uzmimo, na primer, ideju sticanja diplome od institucije. Nastavni program su napravili nastavnici koji su bili naučeni stvarima kojima uče druge. Od tebe se traži da razumeš na isti način na koji tvoj nastavnik ili profesor razume, i po tome ćeš biti ocenjivan. Ono što je još interesantnije je činjenica da kada je institucija zadovoljna što si naučio ono čemu su te učili, onda ti daju titulu. Ova titula govori svetu da si veoma naučena osoba.

Šta ako je znanje koje smo stekli deformisano, kako se nosimo sa tim?

Pa, istorija sveta daje velike pouke. Ljudi koji su stajali nasuprot popularnom mišljenju bili su progonjeni ili čak ubijani zato što su prikazivali činjenice onakvim kakvim su ih videli - čak iako je njihovo znanje bilo prihvaćeno nakon njih. Primer ovoga je oblik Zemlje. Vekovima se verovalo da je Zemlja ravna i ako odete dovoljno daleko možete da padnete. Naučnici koji su izazvali ovo verovanje

bili su ismejavani i maltretirani, ali je danas njihov rad prihvaćena činjenica. Ono što želim reći je da je svo znanje relativno kroz vreme i u skladu sa otkricima tog vremena.

U oblasti religije je drugačije. U religiji uvek postoji standard za ono što se veruje. Za muslimane to je Kuran, za hinduse Bagavadgita, za budiste to je Tipitaka a za hrišćane Sveto Pismo (Biblija). U ovim religijama, uspostavljena religijska učenja postoje vekovima i svako skretanje od njih imaće za rezultat izbacivanje iz te religijske grupe. Ovo objašnjava zašto postoje podele unutar ovih religija.

U svetlu onoga što sam dosada izneo, podeliću sa vama moju priču kao jednog adventiste sedmog dana (ASD),¹ pripadnika te hrišćanske denominaci-

¹ Crkva adentista sedmog dana (engl. Seventh Day Adventist Church ili skraćeno SDA Church) je originalni, međunarodni naziv dok je na našim prostorima registrovana pod nazivom Hrišćanska adventistička crkva ili skraćeno HAC.

je, kako sam rastao sa svim uticajima koji su me vodili do onoga gde sam sada.

Nemam nameru da ni na koji način osuđujem crkvu ASD, već samo da obznanim svoje iskustvo. Ukoliko moja priča može da pomogne nekome u sličnoj situaciji da nađe mir i odmor u Isusu, ona je onda postigla svoju svrhu. Samo je čitajte otvoreno i budite pošteni u svojim zaključcima.

1. Detinjstvo

13. avgusta 1970. rodio se sin Vinsentu i Raket Vilijams. Bili su dobri Adventisti sedmog dana i ovaj događaj toliko je obradovao porodicu da su mu u uzbuđenju dali ime po njihovom omiljenom propovedniku H.M.S. Ričardsu, dajući mu inicijale H.M.S. Vilijams. Njegov otac, stolar i građevinar bio je takođe i crkveni starešina i osnivač novog ASD ogranka. Njegova žena je bila domaćica i oslonac svom mužu. I tako sam ja, Hauard Majkl Stenli Vilijams, drugi sin i peto dete u porodici,

došao na ovaj svet i počeo svoj život pod disciplinom i verovanjem crkve ASD.

Crkveni uticaj

Adventisti sedmog dana svetkuju subotu koju nazivaju Sabat. Svakog Sabata moja porodica bi išla u crkvu. Tamo bismo proveli čitav dan, od jutra do večeri, imajući učešće u raznim programima, molitvenim časovima, pauzi za ručak i drugim aktivnostima. Ovo je bio osnov mog religijskog vaspitanja tokom mog detinjstva.

Crkva ima uobičajeni program za Subotu. Počinje u 9:15 ujutru sa pesmama. Zatim sledi subotna škola² gde najpre vođa subotne škole pozdravlja

²„Subotna škola“ je u nekom smislu slična Nedeljnoj školi u drugim crkvama. To je jedan od načina na koji crkva uči svoje verovanje. Glavno telo crkve, Generalna konferencija Adventista sedmog dana izdaje knjižicu sa lekcijama koja se zove *Tromesečne lekcije za subotnu školu* svaka tri meseca. Štampa se na tri različita nivoa: za decu od rođenja do tinejdžerskog doba; juniore - za tinajdžere i odrasle.

prisutne i daje uvod. Nakon uvoda postoje mision-ske vesti u kojima se daje kratak pregled kako vest ASD napreduje u stranim zemljama. Posle ovoga, škola se deli u razrede za proučavanje biblijske lekcije. Nakon 40 minuta zvoni zvono koje označava da ima još 5 minuta do završetka a onda poslednje zvono označava kraj biblijske lekcije. Vođa subotne škole izlazi još jednom i iznosi neka zaključna zapažanja u vezi sa subotnom školom.

Sledi vreme za aktivnosti laika. Termin `laik` se odnosi na svakog u ckrvi koji nije sveštenik, dakle ima veze sa aktivnostima crkvenih članova. Tokom ovog vremena iznose se izveštaji o radu crkvenih službi:

To otprilike izgleda ovako:

1. Broj ostvarenih mision-skih kontakata
2. Broj podeljene mision-ske literature

Takođe postoji jedno izdanje za odrasle u kojima su instrukcije za učitelje subotne škole kako da uče u razredu.

3. Osobe kojima se pomoglo
4. Odeća koja je podeljena
5. Potrošen novac i vrednost hrane
6. Razni brojčani izveštaji

Nakon što je izveštaj iznesen, vođa laičke službe daje kratko ohrabrenje crkvi da nastavi da radi za Boga. Nakon ovoga sledi kratka pauza posle koje kreće II deo bogoslužjenja. U ovom delu je propoved koja se nekada naziva „božanska služba“. Pauza za ručak je od kraja „božanske službe“ do 3 sata popodne, kada počinje biblijski čas. Tokom biblijskog časa, jedna osoba, obično vođa ili osoba koju on odredi, prolazi kroz teme ili verovanja crkve i pokazuje biblijske osnove ovakvog verovanja. Adventisti sedmog dana koriste ono što se naziva metodom dokaznog teksta da dokažu svoje verovanje; to znači da se pronađu dva ili više stihova koji podržavaju ono što učite.

Nakon biblijskog časa, koji obično traje oko sat vremena, sledi služba misionara volontera (MV)³ u kojoj učestvuju mladi pevanjem, recitovanjem, glumom ili u bilo čemu što forma zahteva. Ponekad postoje biblijske igre kao što su „Mač u ruci“ i „Biblijski trening“. Poslednja služba, „Večernje zvono“, je tek nekoliko minuta ohrabrenja za predstojeću sedmicu i nekada uključuje nekoliko svedočanstava braće.

U dodatku celodnevne subotne službe i aktivnostima, postoje takođe večernji sastanci nedeljom i sredom. Nedeljni sastanci se nazivaju evanđeoski susreti i podrazumevaju pevanje i propoved. Sredom uveče je molitveni čas. Kao što njegov naziv kaže, molitveni čas je vreme za molitvu, ali i čitanje iz knjige, obično od Elen Vajt.

Elen Vajt je jedan od pionira ASD. Veruje se da je imala susrete sa Bogom kroz vizije koje je primala

³ Naziv je kasnije promenjen u Adventistička omladina.

za Crkvu. Ove vizije i saveti od Boga zapisani su u mnogim tomovima knjiga i publikacijama. Iako je umrla 1915. njen uticaj na crkvu je toliko veliki da se čak i danas njeni spisi koriste u svim aspektima crkvenog života. Od načina na koji Adventisti sedmog dana razumeju i tumače spise Elen Vajt, zavisi njihov način oblačenja, način na koji jedu i žive iz dana u dan.

Verovanja crkve nalaze se u tromesečnim izdanjima Biblijskih lekcija za odrasle. Ovde su postavljena pitanja i upotrebljeni biblijski tekstovi kao odgovor; međutim, većina Pisma je zatim potvrđena od strane citata Elen Vajt. Veoma retko se citira neki drugi autor, i to je uvek neko ko je poznat u istoriji ASD.

Svaki vernik crkve ASD je naučen da je Crkva adventista sedmog dana jedina Božja crkva na svetu i da su sve ostale denominacije pale, ali će ih jednog dana Bog dovesti do poznanja istine o obožavanju Subote, i jednog dana, svi pravi hrišćani postaju deo crkve ASD.

Rastao sam sa ovim velikim moralnim principima kako me je crkva učila i moje znanje se brzo umnožavalo.

Život u domu

Kod kuće, moja porodica se okupljala na bogoslužnja svakog jutra i većinu večeri. Tokom ovog vremena svi članovi moje porodice bili su prisutni. Pošto je moj otac bio crkveni vođa, bio sam pod njegovim snažnim uticajem i naučio sam mnogo od njega kroz lična proučavanja i pitanja.

Kada sam odrastao i pošao u školu, bio sam poznat po poznavanju biblijskih stihova, često nadmašujući druge studente - naročito kada je reč o temi Subote.

U mojim ranim godinama moja majka je čitala priču iz Subotne lekcije mojoj braći i meni. Nakon priče očekivalo se da upamtimo temu lekcije i stihove. To su bile biblijske priče za decu i ja sam veoma uživao u njima. Kako sam odrastao, ove

lekcije su uvećavale moju memoriju a još više stihova se dodavalo preko onoga što se naziva Jutarnji stihovi. (To je knjižica sa stihom za svaki dan tokom godine. Ona se takođe koristi tokom subotnog popodneva kada mladi misionari volonteri imaju svoj program.)

U mladim godinama osetio sam poziv od Boga u svom srcu i želeo da budem hrišćanin. Toliko sam to želeo da sam uvek podizao ruku kada se upućivao poziv sa propovedaonice. Kada sam imao osam godina, tražio sam krštenje. U ovoj crkvi je praksa da kandidat za krštenje stane pred crkvu i odgovara na pitanja iz knjige koja se zove Crkveni pravilnik. Pre nego se pitanja postave, pastor podseća kandidate da na pitanja odgovore pozitivno. Nakon pozitivnih odgovora, kandidat je kvalifikovan da bude kršten.

Kršten sam u Kamp Verli, na jednom velikom skupu gde je stotinu ljudi bilo kršteno iz cele Jamajke, primljeno u porodicu Božju i prihvaćeno u zajednicu. Po mom uverenju, sada sam bio hrišćanin i

moja braća bi me uvek nadgledala kako bi bili sigurni da li živim i ponašam se kao oni.

Rano se dogodila tragedija u mojoj porodici: godinu dana nakon mog krštenja, moj najstariji brat, koji je takođe bio vođa mladih adventista, umro je u sedamnaestoj godini na jednom crkvenom putovanju. Ali pošto smo bili hrišćani i sledili primer našeg Oca, moja porodica je imala poverenje u Boga i išla dalje, sa bolom u srcu zbog gubitka ali ipak sa radošću saznanja da ćemo ga videti ponovo.

Moja porodica je imala predstavu o jakom Ocu. Čak i kada su drugi uticaji iz škole i drugde dolazili, ovaj trening bi preovladao. Najjači uticaj na loše dogodio se kada sam završio završni ispit za srednju školu. Tada sam morao da putujem minibusom do škole a svetovna muzika svirala je i ujutru u i uveče. Nakon slušanja ove muzike, pronašao sam se u sastavljanju svojih vlastitih pesama. U rana jutro, kada sam išao da obavim neke poslove van kuće, vodeći koze na pašu, vežbao bih. Kada

sam se usavršio, naučio sam tome moju mlađu braću i oni su počeli da pevaju. Moj otac je to čuo i nakon što je saznao istinu rekao mi je da me se veoma stidi.

Kada sam završio maturu i odrastao, postao sam odgovorniji. U petnaestoj godini dobio sam svoju prvu crkvenu službu. Postao sam sekretar aktivnosti laika. Moja dužnost je bila da dodajem izveštaje svakog meseca i prikazujem crkvi izveštaj o velikom poslu koji su obavljali u deljenju odeće, literature, pomoći, hrane i novca. Ovaj izveštaj je bio poslat u Konferenciju odakle je zajedno sa svim ostalim izveštajima išao u Generalnu konferenciju, centralnu upravu gde se sakupio veliki izveštaj o izvrsnom radu crkve ASD širom sveta. Dobar je osećaj pripadati nečemu što je tako velikih razmera. Nakon obavljanja dužnosti u ovoj službi, naredne dve godine, u mojoj sedamnaestoj godini, predložena mi je služba crkvenog vođe ali je predlog odbijen jer je moj otac rekao da sam previše mlad.

Sa tako jakim religijskim uticajem, moj život je išao putem koji vodi u određenom pravcu. Sada shvatam da je život svakog pojedinca pod uticajem njegovog detinjstva. Postaješ ono čemu si naučen. U stvari, Biblija uči ovaj životni princip. *„Odgajaj dete prema putu kojim treba da ide, pa neće odstupiti od njega ni kad ostari.“* (Priče 22:6) Ovo se takođe može videti u uticaju drugih religija na njihove vernike.

2. Horizont koji se širi

U školi sam završio za inženjera mehanike. U osamnaestoj godini, odmah nakon mature, odselio sam se iz doma i počeo da radim u jednoj adventističkoj fabrici hrane. Sada sam po prvi put sticao iskustvo u realnom svetu živeći samostalno. Živeo sam u kući moje sestre i zeta, ali samostalno. Mogao sam da idem kući kada sam želeo ili da izađem i ostanem koliko god hoću, ali nikada nisam osećao potrebu za tim; zapravo, iste sedmice kada

sam počeo da radim, jedan prijatelj me pozvao da idemo u adventističku crkvu. Pitali su me da li želim da to bude moja matična crkva. Pošto je bila dosta slična crkvi u kojoj sam odrastao, počeo sam da odlazim na bogoslužjenja svakog Sabata. Bila je to mala, siromašna crkva, ali je zajednica bila topla i prijatna za dečaka sa sela kao što sam bio ja. Tokom vremena, biran sam za razne pozicije i na kraju postao jedan od starešina.

U ovoj crkvi je ono što sam naučio kao dete bilo stavljeno na probu. Delio sam sve ono što sam bio naučio i poučavao ovu braću, držeći njihov fokus na našu misiju da evangeliziramo svet. Nekoliko godina nakon što sam postao starešina, započeo sam jedan izdavački projekat pod nazivom „Večno Jevanđelje“, pišući neke članke i šaljući ih ljudima, koristeći telefonski imenik da dođem do adresa. Ovo je privuklo pažnju jednom bratu iz druge ASD crkve i on je počeo da radi zajedno sa mnom. Počeli smo da održavamo „Ulične sastanke“ nede-

ljom uveče obavljajući druge jevanđeoske aktivnosti zajedno. Nazvaću ga brat V.

Susret sa ljubavlju mog života

Na poslu sam upoznao ljubav mog života, veoma tihu, blagog govora mladu damu koja je išla u srednju školu. Karlin je bila adventistkinja iz Sent Elizabeta, blizu mesta gde sam radio. Isti prijatelj koji me je prvi pozvao da idem u lokalnu crkvu takođe me je upoznao sa njom. Nju je takođe bio pozvao da dođe u crkvu i tako smo svi zajedno bili na bogoslužjenju. Kada je završila srednju školu, Karlin je otišla na koledž. Konačno, kada je diplomirala, venčali smo se. Održali smo jutarnje venčanje u pastorovom prednjem dvorištu sa nekolicinom bliskih prijatelja i porodicama. Ona je sve vreme pevala sa mnom, a ja sam svirao gitaru. Bili smo odličan duet.

Nova otkrića

Mogu iskreno da kažem da sam uvek bio otvorenog uma. Tokom godina naučio sam da uvek slušam mišljenja drugih i pokušam da razumem šta žele da kažu a da onda uporedim to sa Pismom. Sretao sam ljude različitih ubeđenja i uvek bio voljan da popričam sa njima i razmenim mišljenje. Upoznao sam jednog brata o kome sam nešto slušao godinama. Nazvaću ga brat C.

Brat C. je bio isključen iz ASD crkve. Pod ovim mislim da je njegovo članstvo u crkvi bilo uklonjeno. Da neka osoba dođe na takvu poziciju bilo je veoma, veoma loše u očima adventista jer smo bili naučeni da je ASD crkva Božja prava crkva. Ukoliko nisi član ove crkve onda si izgubljen i nećeš moći da odeš na Nebo. Tako, kada sam upoznao ovog brata i malo porazgovarao sa njim, pokušao sam da razumem šta se dogodilo u njegovom iskustvu sa crkvom, zašto je bio izbačen. Pristao je da podeli sa mnom ono što se dogodilo.

Objasnio mi je da se u drugoj ASD crkvi u glavnom gradu naše zemlje održao jedan čudan ekumenski sastanak. On, pošto je bio vođa jedne od crkava, napisao je pismo Konferenciji i tražio objašnjenje događaja koji se odigrao. Nije dobio odgovor. Pitao je svog pastora i ostale i takođe nije bilo odgovora, tako da je njegova zajednica napravila plan da ne prisustvuje godišnjem projektu koji se zvao „Sakupljanje žetve“ gde se sabirao novac od ljudi kojima je prethodno bio dat časopis u kome su bili predstavljeni projekti na kojima je crkva radila a od tih ljudi se očekivalo da finansijski podrže te projekte. U ovome sam učestvovao još od detinjstva. Svaki vernik trebalo je da individualno sakupi ciljnu svotu novca kako bi se ostvarila globalna ciljna svota. Bile su nam podeljene ceduljice na kojima je trebalo da upišemo ime i količinu koju planiramo da vremenom sakupimo.

Pažnju Konferencije privukla je odluka crkve ovog brata C da ne učestvuje u sakupljanju ovog novca. Pažnja je poprimila takvu formu da je sa propove-

daonice pastor neprestano optuživao ovakav čin govoreći svakog Sabata o važnosti sleđenja crkvenog autoriteta i činjenja onoga što Konferencija kaže. To je išlo do te mere da je postalo bolno biti na bogoslužnju u crkvi sve dok brat C. nije odlučio da kod kuće ima bogoslužnje narednog Sabata. Vernici su se složili da mu se pridruže. Ne dobivši nikakvo objašnjenje od strane Konferencije, vernici su bili čvrsto odlučili da ne učestvuju u sakupljanju novca. Tako je tog Sabata u crkvu došao predsednik konferencije. Sve one koji nisu bili prisutni na bogoslužnju, njih preko trideset vernika, isključili su.

Kada sam čuo ovu priču, moje oči su se otvorile da ugledaju drugu stranu moje veoma voljene i poštovane crkve. Odmah sam mogao videti da to što su uradili ovim ljudima nije bilo po Hristu ili hrišćanski. Počeo sam da slušam kasete od drugih govornika koje mi je dao brat C. Dok sam slušao, čuo sam stvari o mojoj crkvi koje nikada nisam znao. Bio sam svestan onoga što se dešava u mo-

joj crkvi i možda u nekoj od obližnjih, ali ne onoga što se dešava na globalnom svetskom nivou. Tada je internet još uvek bio stvar budućnosti, pa smo morali da slušamo ove kasete i čitamo dokumentovane činjenice koje smo primili preko okeana. Nikada nisam imao razlog da sumnjam u svoju crkvu ili u načela na kojima ona stoji; jednostavno sam video da su neki ljudi na čelnim pozicijama zloupotrebili svoj autoritet odlukama koje su doneli.

Otvaranje očiju

U tom periodu morao sam da se oslanjam na Bibliju kao mog vodiča. Moj prijatelj, brat V., bio je zamoljen da preveze našeg pastora i njegovu suprugu u glavni grad. Tokom ovog putovanja, brat je u autu pustio kasetu koju je dobio od brata C. Ova kasete je govorila o ASD crkvi i korupcijama koje su ulazile. Pastorova žena je pitala za ime tog predavača, napomenuvši da joj je zvučao kao onaj

koga je slušala na kaseti kod kuće i da je poruka bila slična. Nakon povratka iz grada, brat V. je pitao da li može da čuje njihovu kasetu. Dali su mu je sa instrukcijom da je nikome drugom ne daje da je čuje osim meni. Pošto smo bili bliski, odmah je došao u moju kuću kako bismo je poslušali zajedno. Bilo je to VHS traka, tako da smo odgledali propoved koju je vodio momak sa čudnim imenom Bil Strindžfelou. Njegova tema je bila „Kada točkovi dodirnu put“. Mislio sam da je to bila veoma dobra prezentacija. Na kraju je bila kontakt informacija. Zapisao sam broj telefona i odmah ga pozvao, rekavši mu da cenim njegovu poruku. Pitao me za adresu i nedelju dana nakon toga dobio sam malu pošiljku.

Bila je to najčudnija pošiljka koju sam ikada primio: malo parče žutog kartona na kome je bilo nacrtano nešto crvenom bojom. Slika je opisivala neku bejzbol ili kriket igru. Videlo se da je bacač bacio loptu, udarač ju je udario a hvatač je bio ispod lopte dok je ona bila u vazduhu. Onda je

krupnim slovima pisalo na dnu: „Da li si je uhvatio, ili si je promašio?“ Adresa i telefon su ti dati da bi saznao, tako da sam ponovo pozvao da vidim o čemu se radi. Rekao je da će mi odgovor poslati poštom. Konačno je stigla VHS kasete pod nazivom „Vije se crvena zastava, 1 i 2“. Nisam ni naslućivao da će mi ove dve kasete izazvati najveću agoniju u mom životu.

Kao što sam bio navikao, nazvao sam braću V i C (braću isključenu iz crkve i moje prijatelje u jevanđelju) da im kažem za kasete. Dogovorili smo se da ih odgledamo iste večeri. Bila su to dugačka predavanja ali su prezentacije bile tako iscrpne da smo se bili zalepili za ekran. Tema ovih kasete bila je Bog. Ko je On? Da li je on trojstvo? Naravno, u to vreme sam verovao u trojstvo, kako su me bili naučili u ASD crkvi: Boga Oca, Boga Sina i Boga Svetog Duha, tri su-večna, samopostojeća... Video sam da ovaj čovek koristi Bibliju i ovu doktrinu seče na parčiče. Srce mi je postalo uznemireno a u stomaku mučnina. Bio je napadnut temelj na ko-

me sam stajao - a on je koristio tekstove koje sam ja koristio, da bi pokazao u kolikom neskladu je trojstvo sa Pismom.

Brat C. je rekao da je neku godinu unazad proučavao ovu temu i video nešto slično ali nikada joj nije pridao značaj. Bio sam zapanjen da bih nešto rekao. Shvatio sam da moram da istražim ovu stvar pravilno kako bih dokazao da ovaj čovek greši, zato što su Adventisti sedmog dana narod Biblije. Odlučio sam da idem kroz tekstove koje je on koristio i dokažem da je Bog, zapravo, trojstvo.

Što sam više istraživao, sve više sam uviđao da sam bio u krivu i da je Biblija u pravu. Bilo je to veoma, veoma teško prihvatiti. A pošto sam bio jedan od starešina i verovao u Solomonov savet: *„Kad nema mudrog vođstva, narod propada, a spas je u mnoštvu savetnika.“* (Priče 11:14), otišao sam u crkvu narednog Sabata i sazvaio sastanak sa vođama. Podelio sam sa njima ono što sam otkrio i zamolio ih da istraže ovu temu kako bismo narednog Sabata diskutovali. Svi su se složili i ja sam

otišao sa sastanka u ubeđenju da ćemo zajedno, kao narod, istražiti ovo pitanje.

Iznenadjenje, iznenadjenje, iznenadjenje

Onda je nastupilo najšokantnije iskustvo za sve nas. Narednog jutra (nedelja) došla je reč do našeg pastora da ja učim neku čudnu doktrinu. Tokom te sedmice na našem molitvenom času naš pastor je počeo da govori o tom pitanju kao problemu koji se pojavljuje u crkvi, koji, po njemu, nikada ne treba da se pojavi jer je naš temelj osnovan na Bibliji. Zatražio sam diskusiju na tu temu, ali nije bila odobrena. Umesto toga, održali su veliki sastanak u najvećoj crkvi u našem okrugu sa petoricom pastora, dvojicom lokalnih i trojicom predstavnika Konferencije.

Bio je to preki sud. Naš pastor imao je propoved o trojstvu dva puna sata pred punom zajednicom trinitarijanaca. Onda, nakon što su ljudi bili iscrpljeni, dozvolio je postavljanje pitanja. Sve što sam

tražio bio je privatni sastanak, čak i sa našim pastorom, da se razgovara o ovim pitanjima, ali do današnjeg dana to se nije dogodilo. Lično sam okusio kako izgleda ukus vlasti na položaju i video aroganciju sa kojom pristupaju ovoj temi. Bilo je to tamo, u toj crkvi, te noći, kada sam video jasnije nego ikada ranije da ne treba imati ništa sa tim sistemom: moja supruga i ja smo izašli iz crkve te noći da se nikada ne vratimo. Otišao sam kući i rekao Gospodu: „Ako me vodiš, daj mi snagu da Te sledim“, i sledim Gospoda od te noći do danas i zauvek. Odjednom mi je svanulo da sam celog svog života sledio crkvu. Čitav moj život kontrolisala je crkva. Moji Sabati - svaki njihov sat - bili su određeni od strane autoriteta za koji sam tvrdio da je od Boga, a u stvari nije. Govorili su mi kada da pevam, kada da se molim, kada da proučavam, kada da ustanem, kada da sednem. Sve u vezi sa Sabatom bilo je isprogramirano.

Ovo je bilo moje vreme da doživim ljubav crkve prema meni, ljubav braće sa kojima sam služio

Bogu godinama, dok nismo postali porodica, povezani zajedno u Hristu. Bilo je to naglo buđenje.

Znaš li da od tog vremena, kada bi moja braća prošla pored mene, učtivo bi rekli „zdravo“, i sve je ostalo samo na toj reči? Nijedan član crkve nikada nije posetio mene ili moju suprugu da razgovara o temi koju smo ispitivali. Ako je to bilo loše, onda je još gore bilo to što je naš pastor, čovek sa kojim sam bio tako blizak, da sam ga čak nazivao i „tata“, pastor koji nas je venčao, nikada nas ni za trenutak nije nazvao ili posetio da nam pokaže gde grešimo i vrati nas nazad na „sigurno tlo“ (kako su to nazivali). To me iznenadilo!

3. Bliži pogled

Sada sam shvatio da je ono na šta sam naišao bilo nešto čega se crkva plašila i sa čime se nije htela suočiti. Želim da istražiš, najpre crkvenu poziciju, a onda biblijsku poziciju, kako bi stekao ispravan sud o ovom pitanju. Ja ti neću reći stav ASD crkve

već ću dozvoliti da ti lično oni kažu iz svog sopstvenog pera:

Stav ASD crkve

Ovo je preuzeto iz knjige „Adventisti sedmog dana veruju“ ili sa veb sajta:

<http://www.adventist.org/beliefs/fundamental/index.html>

Trojstvo:

Postoji jedan Bog: Otac, Sin, i Sveti Duh, jedinstvo tri su-večne ličnosti. Postoji jedan Bog; Otac, Sin, i Sveti Duh, jedinstvo tri su-večne Osobe. Bog je besmrtn, svemoćan, sveznajući, iznad svega, i uvek prisutan. On je neograničen i van ljudskog razumevanja, ali ipak znan kroz Njegovo samootkrivenje. On je zauvek vredan obožavanja, divljenja i službe od strane svih stvorenja. (5. Mojsijeva 6:4; Matej 28:19; 2. Korinćanima 13:14; Efescima

4:4-6; 1. Petrova 1:2; 1. Timoteju 1:17; Otkrivenje 14:7.)

Otac:

Bog večni Otac je Stvoritelj, Izvor, Održavalac i Suveren svega stvorenog. On je pravedan i svet, milostiv i žalostiv, spor na gnev, obilan postojanom ljubavlju i vernošću. Ove osobine i sila koje postoje u Sinu i Svetom Duhu takođe su Očevo otkrivenje. (1. Mojsijeva 1:1; 1. Korinćanima 15:28; Jovan 3:16; 1. Jovanova 4:8; 1. Timotiju 1:17; 2. Mojsijeva 34:6,7; Jovan 14:9.)

Sin:

Bog večni Sin utelovio se u Isusu Hristu. Kroz Njega je sve stvoreno, otkriven je Božji karakter, postignuto spasenje čovečanstva i sudi se svetu. Večno pravi Bog postao je pravi čovek, Isus Hrist. Začet je od Svetog Duha i rođen od device Marije. Živeo je i okusio iskušenja kao ljudsko biće, ali savršeno ispoljavajući pravednost i ljubav Božju.

Svojim čudima pokazao je Božju silu i bio potvrđen kao Božji obećani Mesija. Patio je i umro dobrovoljno na krstu za naše grehe i umesto nas, bio podignut iz mrtvih i postavljen u službu u nebeskoj svetinji za nas. On će ponovo doći u slavi za konačno oslobođenje Svog naroda i obnovu svih stvari. (Jovan 1:1-3,14; Kološanima 1:15-19; Jovan 10:40; 14:9; Rimljanima 6:23; 2. Korinćanima 5:17-19; Jovan 5:22; Luka 1:35; Filipljanima. 2:5-11; Jevrejima 2:9.18; 1. Korinćanima 15:3,4; Jevrejima 8:1,2; Jovan 14:1-3.)

Sveti Duh:

Bog večni Duh bio je aktivan sa Ocem i Sinom u stvaranju, utelovljenju i iskupljenju. On je nadahnuo pisce Biblije. On je ispunjavao Hristov život silom. On privlači i osvedočava ljudska bića; i one koji na to odgovore On obnavlja i preobražava u Božje obličje. Poslat od Oca i Sina da bude uvek sa Svojom decom, On daje duhovne darove crkvi, snaži je da nosi svedočanstvo o Hristu i u skladu sa

Pismom vodi do svake istine. (1. Mojsijeva 1:1,2; Luka 1:35; 4:18; Dela 10:38; 2. Petrova 1:21; 2. Korinćanima 3:18; Efescima 4:11,12; Dela 1:18; Jovan 14:16-18,26; 15:26,27; 16:7-13.)

Stav Biblije

Video si šta kaže crkva ASD, hajde da vidimo šta kaže Biblija.

Za početak, reč Trojstvo ne može se naći u Bibliji, niti se tamo uči ideja o Trojstvu. Po Bibliji, postoji jedan Bog. Taj jedan Bog je isključivo Otac. (Pogledaj Marko 12:32; 1. Korinćanima 8:6; Efescima 4:6; 1. Timotiju 2:5)

Isus nije jedan Bog već jedinorođeni Sin jednog Boga, niti se ikada za Njega kaže „Bog Sin“, već uvek „Božji Sin.“ (Pogledaj Matej 8:29; 14:33; 27:54; Jovan 3:16-18)

Sveti Duh se nikada ne naziva „Bog Duh“ već uvek „Božji Duh“. Biblija uči da je čovek načinjen po obličju Božjem (1. Mojsijeva 1:26). Ako Bog ima

Duha onda i čovek ima duha, a evo kako to Biblija kaže: „Jer ko od ljudi zna šta je u nekom čoveku, osim duha čovečijeg koji je u njemu? Isto tako, niko ne zna šta je u Bogu, osim Duha Božjeg. (1. Korinćanima 2:11)

Tako je čovekov duh za čoveka isto kao što je Božji Duh za Boga. Jasno je da čovek ima duha, ali niko ne veruje da je čovekov duh neka druga osoba; zašto onda kažemo da je Božji Duh zasebna osoba, odvojen od Boga? (Pogledaj 1. Mojsijeva 1:2; 1. Korinćanima 3:16) Duh ima vlasnika. (Pogledaj 1. Mojsijeva 6:3; Matej 10:20)

Razmotrimo još jednu veoma interesantnu misao. Novi zavet sačinjava dvadeset sedam knjiga. Od tih dvadeset sedam, četrnaest je napisao apostol Pavle. U svih četrnaest knjiga, Pavlov pozdrav je ovakav: „*Blagodat vam i mir od Boga Oca, i od Gospoda Isusa Hrista.*“ (Galatima 1:3)

Nigde u ovim poslanicama on ne spominje pozdrav od Svetog Duha. Zašto? I sam Isus kaže: „*A ovo je život večni, da poznaju Tebe, jedinog istini-*

tog Boga, i Isusa Hrista, koga si poslao.“ (Jovan 17:3)

On ne pominje nikog više. Zašto?

Još jedna često korišćena stvar je formula za krštenje. Po Mateju Isus kaže: „*Idite dakle, i naučite sve narode, krsteći ih u ime Oca, i Sina, i Svetog Duha.“ (Matej 28:19)*

A zatim vidimo uočljivu suprotnost onome što Isus kaže: prema biblijskom izveštaju, niko od učenika nije činio ono što je Isus rekao. Umesto toga, oni su krštavali jedino u ime Isusovo. Zašto? Postoje tri moguća odgovora:

1. Učenici su bili neposlušni Isusu;
2. Isus to nikada nije rekao;
3. Učenici su razumeli šta je Isus time hteo da kaže.

Siguran sam da niko od nas neće razmatrati prve dve opcije, ali treća ima smisla; oni su razumeli šta je Isus mislio i činili ono što je činio. Nikada nisam video ili čuo da je neko zaista sledio direktnu Isusovu zapovest kada je rekao: „*krsteći ih u ime Oca, i Sina, i Svetog Duha.“ Koje je ime Oca? Jehova.*

Koje je ime Sina? Isus. Koje je ime Svetog Duha? Ne možemo reći. Ukoliko shvatimo da ime u Bibliji ne znači neophodno zvuk ili izgovaranje same reči, to nam može biti od pomoći da razumemo šta je Isus mislio. Ime označava autoritet ili karakter.

Takođe se puno govori o stihu u 1. Jovanova 5:7, „Jer je troje što svedoči na nebu, Otac, Reč i Sveti Duh: i ovo troje je jedno.“ Jedno šta? Jedan Bog? Jedna osoba? Iako ovaj stih to ne kaže, većina ljudi ovo čita kao da kaže jedan Bog. ASD su poznati po metodi dokazivanja tekstem. Ovo znači da možete uzeti bilo koja dva ili tri stiha da dokažete svoju tvrdnju, nezavisno od konteksta. Ovo je pogrešno, jer nakon istraživanja činjenica vaš dokaz postaje pogrešan. Naredni stih govori o tri svedoka na zemlji, i ukoliko smo dosledni moramo reći da šta god 'troje' u stihu sedam znači to mora značiti isto i u osmom stihu, zar ne? Istina stiha je u njegovom kontekstu. Isus je Sin Božji i svi oni su svedoci ovoj istini. Ovi svedoci su na Nebu i na Zemlji. Vratite se nazad i proverite! Zapravo, čak i Biblijski ko-

mentari ASD navode da ovaj stih ne treba da se koristi u odbrani Trojstva. (Pogledaj Biblijske komentare ASD, tom 7a, str. 975. orig.)

Konačno, u knjizi Otkrivenje, poslednjoj knjizi Biblije, govori se o novom nebu i novoj zemlji. Jovan kaže da Bog Otac ima presto i da Isus ima presto i nijedno drugo biće nije pomenuto osim 24 starešine. Zašto?

Odgovor na ovo „zašto“ pitanje je taj da ne postoji treća osoba kao Sveti Duh. Sveti Duh je, prosto rečeno, Duh Oca. Zavidljivo je da nijedan od stihova koje citira crkva ASD ne uči Trojstvo. Ironija je da sam ja sam to verovao i prihvatao kao činjenicu. Hvala Bogu za oslobođenje!

Još više otkrića

U daljem istraživanju i sastavljanju kompletne slike, otkrio sam da pioniri ASD crkve nikada nisu verovali u Trojstvo i da je ova crkva to i priznala.

Evo dokaza:

„Adventističko verovanje se menjalo tokom godina pod uticajem 'sadašnje istine'. Najradikalnije promene vezane su za učenje o Isusu Hristu, našem Spasitelju i Gospodu. Mnogi od pionira, uključujući i Džejms Vajta, J. N. Endrusa, Uriju Smita i J. H. Vagonera, imali su arijansko ili kvazi-arijansko gledište... da je Sin, u jednom trenutku u vremenu pre stvaranja našeg sveta proizišao od Oca... Trinitarsko razumevanje Boga, koje je danas deo osnovnog verovanja, nije generalno bilo prihvatano od strane ranih adventista. Čak ga i danas neki ne prihvataju.“ Vilijam G. Džonson (Adventistički pregled, 6. januar, 1994. str. 10. orig.)

„Većina osnivača Adventizma sedmog dana ne bi mogla da se pridruži današnjoj crkvi ukoliko bi trebalo da potpišu da se slažu sa osnovnim verovanjem denominacije. Naročito se većina ne bi složila sa tačkom broj 2, koja se bavi doktrinom trojstva.“ Džordž Najt (Služba, Oktobar 1993, str. 10. orig.)

„Plan spasenja sačinjen je od strane tri osobe božanstva, koje podjednako poseduju atribute božanstva. Kako bi uklonili greh i pobunu iz univerzuma i povratili harmoniju i mir, jedno od božanskih bića prihvatilo je i preuzelo ulogu Oca, drugo ulogu Sina. Preostalo božansko biće, Sveti Duh, bilo je takođe učesnik u ostvarenju plana spasenja. Sve se ovo dogodilo pre greha i pobune na nebu. Prihvatajući uloge koje je plan zahtevao, božanska bića nisu nimalo izgubili od sile božanstva. Po pitanju njihove večne egzistencije i drugih atributa, bili su jedno i jednaki. Ali po pitanju plana spasenja, bilo je, u nekom smislu, podređenosti Sina Ocu.“ Gordon Jensen (Adventistički pregled, 31. oktobar 1996. str. 12 orig. – Čitanje za sedmicu molitve)

Da je ASD crkva postala tako besramna da plan spasenja dovede na nivo pozorišne glume bilo je i preko moje najgore mašte, a ipak se ovaj tekst čitao u Molitvenoj sedmici u svakoj ASD crkvi ši-

rom sveta među 12 miliona vernika i svako od njih je ovo prihvatio kao činjenicu. Ovo je za mene NEVEROVATNO! Sada mogu da shvatim zašto je Izrael u Starom zavetu sledio svoje careve u otpad ili bi se vraćao Bogu kada bi njihov car to činio.

Zahvalan sam Bogu za dan kada me je vodio da vidim ove istine. A sada, evo me u kući sa trojicom vernika naše kućne crkve. Viđamo se na Sabat ujutru i poslepodne idemo u posetu staračkim domovima ili u gradovima delimo ljudima trakta-te. Za kratko vreme, porasli smo na sedam verni-ka. Nisam znao šta će biti sa nama, ali sam znao da ću slediti istinu kako je otkrivena u Bibliji, i tako smo održali naš fokus.

4. Rast

Samo nekoliko meseci kasnije, brat C. je počeo da istražuje ovu temu veoma pažljivo. Bog nam je otvorio oči da razumemo ove istine i uskoro smo počeli da imamo bogoslužjenja sa ovom isključe-

nom grupom i spojili se sa njima. Došao sam do većih otkrivenja o predivnoj istini o Bogu i mogao da sagledam čitav plan spasenja mnogo jasnije kroz naočare Njegove ljubavi. Shvatio sam šta znači ljubav koja zrači u Hristu. Kao grupa smo svoja saznanja delili svuda gde smo išli.

Posledice

Većina ljudi smatra da razumevanje istine o Bogu nije nešto neophodno. Njima to izgleda kao neka igra reči koja zapravo ne utiče na naš odnos sa Bogom. Ali, da li je Bog osoba ili je On samo neka sila ili energija? Ovo je važno pitanje koje zahteva zadovoljavajući odgovor. Pošto ne možemo da vidimo Boga na doslovan, vidljiv način, sa njim opštimo verom. Često je naše verovanje zasnovano na svedočanstvu onih koji su ga sreli lično i zapisali svoja iskustva, i na dokazima koje vidimo oko nas u prirodi koja svedoči da postoji Tvorac. Ako postoji neko veće znanje o Bogu od čuti-reći,

to mora biti direktna povezanost sa Njim. Ovo je razlog zašto je važno znati ko je On, jer ako osoba nije stvarna onda se ne može uspostaviti odnos.

Za neko vreme nam se pridružila jedna grupa ljudi koji su se nedugo nakon toga preselili u drugu državu, ali su se bili uključili u pokret tzv. „Crne savesti“ koji se bavi pitanjem crnaca i kako su užasno bili tretirani vekovima, da bi na kraju počeli da veruju da je Biblija lažna, napisana da potčini ljude i da Isus nikada nije postojao. Pisali su jednom prijatelju koga su pokušavali da ubede u svoje novootkriveno verovanje. Ovaj prijatelj im je odgovorio rečima: „Vidim da nikada niste poznavali Isusa!“ Veoma su se uvredili i protestovali da im on sudi, ali je prijatelj rekao: „Ja ne sudim - ali kako možete znati nekoga ko, po vašem priznanju, nikada nije postojao?“

Različita bića

Postoje dva različita bića o kojima Biblija jasno govori. Ona su lako prepoznatljiva kroz celo Pismo, ali evo nekih primera.

Upućujući hrišćanima savet po pitanju jedenja mesa žrtvovanog idolima, Pavle je rekao nešto veoma značajno na tu temu. Rekao je, da iako postoje mnogi bogovi i mnogi gospodi, za hrišćanina je to drugačije jer on zna bolje... *„za nas postoji jedan Bog Otac od koga je sve, i mi u Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve, i mi kroz Njega.“* (1. Korinćanima 8:6) *Ali to ne znaju svi...* Hrišćani znaju da postoji samo jedan Bog čiji je Sin Gospod: dva različita bića - Otac i Njegov Sin. Jovan ovo potvrđuje govoreći nam sa kim treba da imamo zajednicu: *„Šta videsmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.“* (1. Jovanova 1:3)

Bog Otac progovorio je svojim glasom jedino dva puta u Novom zavetu, oba puta kada je trebalo da proglasi ko je Isus: „*A glas sa neba reče: „Ovo je moj ljubljani Sin, koji je po mojoj volji!”* (Matej 3:17) „*Dok je on još govorio, zaseni ih sjajan oblak, i iz oblaka se začu glas koji reče: „Ovo je moj ljubljani Sin, koji je po mojoj volji! Njega slušajte!”* (Matej 17:5)

Isus je sebe predstavljao da je put do Boga, istina o Bogu i život Božji. (Jovan 14:6) Takođe je rekao da se večni život zasniva na poznavanju pravog Boga i Isusa Hrista koga je Bog poslao. (Jovan 17:3)

Nedostajuća treća osoba

Da je Sveti Duh kao Otac i Sin, zasebno individualno biće, onda bi Sveto Pismo jasno govorilo na takav način - da je Sveti Duh zaista osoba kao što su Bog i Isus. Kada istražite celu Bibliju, proučavajući sve stihove u vezi sa Svetim Duhom, nešto

postaje veoma jasno: ne postoji NIGDE stih sa „Bog Duh“ ili bilo koji drugi poseban naziv identiteta! Umesto toga, Pismo uvek kaže „Duh Božji“; drugim rečima, Božji Duh, Duh kojeg ima Bog, Duh od Boga. Takođe postoji (čuj sada!) „Duh Hristov!“ (*Rimljanima 8:9*) Ovo je nešto veoma drugačije od „Boga, Oca“, i „Hrista, Gospoda“. Veoma je važno da smo ovde naučili da Duh nije neka zasebna, odvojena osoba od Boga, već je, umesto toga, deo Boga samog. Baš kao što naš duh nije neka osoba zasebno od nas, već je deo nas, tako je i sa Bogom. Ovo znamo jer smo stvoreni po Njegovom obličju, modelirani po Njegovom liku, naravno na jednoj mnogo ograničenijoj skali, u sferi stvorenja. Ovo dobija ogroman značaj kada dođemo do pitanja koga ili šta da obožavamo. Ukoliko načinimo Svetog Duha zasebnom osobom, onda mi stvaramo idola ili, još gore, možemo obožavati samog đavola. Pogledajmo još jedan primer za bolje razumevanje. Biblija govori o „ruci Božjoj“ i „prstu Božjem“ mnogo puta. Šta bi bilo kada bismo izo-

krenuli reči i rekli „Bog ruka“ ili „Bog prst“? I šta ako počnemo da obožavamo i molimo se „Bogu ruci“? To bi bilo pogrešno! Bog je Bog i On ima ruku, ali nemamo „Boga ruku“. Tako je Bog Bog i On ima Duh, ali mi nemamo „Boga Duha“. Ako bismo tako činili i obožavali „Boga Duha“ znači da uzimamo nešto od Boga, odvajamo ga od Boga i obožavamo ga umesto Boga.

Ko je sa nama?

Činjenica da se bavimo Duhom čini da obožavanje „Boga Duha“ postaje još opasnije. Sotonin cilj, još od kada je prvi put sagrašio, jeste da sebe učini bogom. On je rekao: „*Izjednačiću se sa Svevišnjim*“. (Isaija 14:14)

Ovo može jedino da se odnosi na njega koji prima obožavanje, jer on ne može da dobije Božje kvalitete. On ne može da učini sebe da postane ono što nije, ali ukoliko može da prevari ljude da veru-

ju da je on „Bog Sveti Duh“, onda njegovi ciljevi i ambicija mogu biti ostvareni.

Biblija nam kaže da ukoliko Duh Božji ne živi u nama mi ne pripadamo Bogu. (*Rimljanima 8:9,14*)

Duh Božji ispunjava naša tela kada postanemo hrišćani. Pavle to kaže ovako: „Zar ne znate da je vaše telo hram Svetog Duha, koji je u vama, koji imate od Boga, i da niste svoji?“ (1. Korinćanima 6:19)

Ukoliko imamo drugačiji duh koji živi u nama, to nije Božji lični Duh, onda možemo zaista imati demona ili zlog duha koji će živeti u nama.

Da li je onda čudno što vidimo da se dešavaju neke alarmantne aktivnosti kada ljudi proglase sebe da su ispunjeni „duhom“? Stvari kao puštanje pene iz usta i bacanje na zemlju, grčenje tela i razne druge manifestacije koje nikada nisu viđene u zapisima Novog zaveta. Odakle ovo dolazi? Može li biti da su demoni zauzeli mesto „Boga Duha“ i da to sve više uzima maha u hrišćanskim crkvama

koje su dodale sebi još jednog boga jednom pravom Bogu?

Opsednuti

Istina je da naša tela mogu biti zaposednuta duhom. Imamo bezbroj primera ovoga u Pismu kao i primere u svakodnevnom životu oko nas. Vidimo zaposedanje demonima na televiziji, na internetu, i kroz društvene medije kao što je Facebook, Youtube itd. Ukoliko demoni mogu da opsednu jednu osobu, zašto nas onda Bog, sa našom dozvolom ne bi ispunio svojim Duhom? „*Jer vi ste hram živog Boga, kao što je Bog rekao: „Useliću se u njih, i hodiću među njima, i biću njihov Bog, a oni će biti moj narod.”* (2. Korinćanima 6:16)

Moj Otac i ja

U Jovanu, poglavlju 14, Isus je dao obećanje Duha koji će nam doći nakon što On napusti ovu zemlju.

Njegov opis je zbunio mnoge nepažljive čitaoce, jer koristi reč „drugi“. Međutim, ako nastavimo sa čitanjem i pogledamo dalje u stihove, mi vidimo ko je taj „drugi“ i zašto je Isus upotrebio tu reč. „Neću vas ostaviti kao siročiće. Doći ću k vama.“ (Jovan 14:18) Ono što vidimo je da se reč „drugi“ odnosi na drugu formu Njega samog, što znači da Njegov dolazak neće biti fizički kao što su ga videli u tom trenutku, već će to biti jedan novi duhovni dolazak, koji se nikada ranije nije dogodio.

Učenici su se pitali kako će On to doći i pokazati se njima a ne svetu, pa je Isus krenuo da im to objasni: „...Isus mu je odgovorio: „Ako me neko voli, držaće moje reči, i moj Otac će ga voleti, i doći ćemo k njemu i prebivaćemo u njemu.“ (Jovan 14:23)

Kasnije, u svojoj molitvi, Isus objašnjava: „Ja u njima i ti u meni: da budu sasvim ujedno, i da pozna svet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao.“ (Jovan 17:23)

Ovim rečima, vidimo da je dolazak Svetog Duha prisustvo Oca i Njegovog Sina, kad budu ušli u naša tela i nastane se u nas.

Praktični rezultati

Duhom ispunjeni ljudi žive baš kao što su Isus i apostoli živeli. Kako je Isus živio i zašto je ovako živio? „...Naime, o Isusu iz Nazareta, kako ga je Bog pomazao Svetim Duhom i silom, a on je prolazio zemljom čineći dobro i lečeći sve koje je Đavo tlačio, jer je Bog bio s njim.“ (Dela 10:38)

Kada je bilo koja osoba ispunjena Duhom Božjim, on čini dobro, pomaže ljudima i dovodi ljude do mesta dece Božje.

Nove mogućnosti

Konačno, jednog popodneva, pričali smo o ovim stvarima u našem glavnom gradu a jedan brat je na sastanak doneo časopis pod nazivom „Nema

novih vođa, nema novih bogova.“ Rekao je da je časopis dobio od jedne nezavisne grupe na zasjedanju Generalne konferencije u Holandiji 1995. godine, iste godine kada smo o tome diskutovali. Tako smo saznali da je ovo pitanje bilo pokretano i na drugim mestima. Zapisao sam broj izdavača ovog časopisa i odmah ga nazvao čim sam stigao kući. Iskazao sam zahvalnost na literaturi i pitao da li mogu dobiti još primeraka. Rekli su mi da im je ostao samo još jedan primerak ali će ga poslati zajedno sa još nekom literaturom. Nakon nekoliko dana dobili smo paket, i od jednog časopisa napravili nekoliko fotokopija i podelili ih. Druga knjiga koju smo dobili bila je „Da li su oni verovali u Trojstvo?“ Ovo je bio pogled u pionire ASD koji su u svojim spisima negirali Trojstvo. To je bila kompilacija rukopisa zabeleženih u istoriji ASD crkve. To je takođe bio dokaz protiv trinitarske doktrine ASD crkve.

Stupili smo u kontakt sa ovom braćom i pozvali ih da naredne godine budu govornici na našem sku-

pu na Jamajci koji bi trajao nekoliko dana i gde bi bio fokus na duhovne teme. Nakon nekoliko dana, brat C. i ja bili smo pozvani u SAD da govorimo na jednom skupu, i tako nas je Bog vodio da započnemo putovanja u druge zemlje.

Napokon sam započeo sa punim radnim vremenom u našoj lokalnoj službi koja se zove „Služba obnove“ (Restoration Ministries) Moja lična putovanja kao govornika dovela su me u zemlje u koje nikada nisam sanjao da ću ići, kao što su: Afrika, Indija, Australija, Evropa, Kanada i mnoge države u SAD. Napokon smo dobili mašinu za štampanje koju je donirao jedan brat iz SAD i nakon obuke od jedne sedmice, počeo sam da štampam i to činim do danas. Službu čine dva odeljenja - za štampanje i video izdavaštvo, deo toga u mom domu a deo u kući brata C. Dobili smo vebsajt uz pomoć braće iz inostranstva, putem kojeg su naša literatura i video materijali bili dostupni mnogim ljudima i prevedeni na različite jezike.

5. Otkrića koja menjaju život

Nakon deset godina proučavanja pitanja Božanstva i svih „zamršenosti“ u vezi sa tim, Bog nam je dao još jedno iznenađenje. Za mene je to bilo veće od same istine o Bogu, ali je po svojoj prirodi moralo doći nakon nje. Kroz brata C, Bog nas je vodio da vidimo biblijski temelj spasenja u Isusu kako nikada pre nismo videli ni razumeli.

Nauka života

Da bih pokazao ono što sam video, želim da postavim nekoliko pitanja. Čiji život imaš? Možda misliš: „Kako glupo pitanje - imam svoj život!“ Ali zastani na trenutak i pitaj se: Odakle sam dobio svoj život? „Pa, od svojih roditelja, naravno!“ Odakle su tvoji roditelji dobili svoj život? Ukoliko nastaviš sa pitanjem tom linijom, dolaziš do samih prvih roditelja, Adama i Eve. Zapravo, kada pogledaš biblijski izveštaj videćeš da je život bio dat

samo JEDNOM čoveku, Adamu, i celo čovečanstvo je dobilo svoj život od njega - čak je i Eva postala od njega! (1. Mojsijeva 2:21-23)

Dakle, Bog je stvorio samo jedan ljudski život. (Dela 17:26) Svaka osoba rođena na ovoj zemlji primila je ovaj isti originalni život, jer se on prenosio kroz proces reprodukcije i rođenja sa generacije na generaciju.

Evo i sledećeg pitanja: Kakav je ovo život? Ako odgovoriš: „ljudski život“, ispravno je. Mi smo ljudi jer imamo ljudski život. Kakvo je stanje našeg ljudskog života? Pošto je sav život došao od Adama, stanje našeg života zavisi od stanja Adamovog života, koji je grešan. Jednostavnim činom rođenja, mi postajemo grešnici - ne zbog našeg delovanja, već zbog života koji nam je dat. (Rimljanima 3:23)

Mi ćemo biti ono što nam život koji smo dobili diktira da ćemo biti: grešnici.

Biblija to kaže ovako: *„Zato, kao što je kroz jednog čoveka u sve ušao greh i preko greha smrt, i*

tako se smrt proširila na sve ljude, jer su svi sagrešili... „ (Rimljanima 5:12)

Ovaj stih nam kaže da je Adam, prenoseći svoj život na druge, preneo greh na druge, tako da je i smrt prešla na sve. Nijedno ljudsko biće ne može biti ništa drugo osim grešnik, zato što je takva priroda života koji smo dobili.

Drugi Adam

Ali postoji još jedna osoba koju Biblija takođe naziva „Adam“. Zašto? Zato što i on ima originalan život koji može preneti. Njegov život nije grešan život - to je savršeno čist i dobar život zato što je ovaj drugi „Adam“ Hrist. Život koji je On nasledio je na Njega prenet od Boga, Njegovog Oca, i to je potpuno isti život koji ima Bog. On je nazvan „Drugi Adam“ ili „Poslednji Adam“, zato što od kada je On postao čovek On može da prenese Svoj život na druge baš kao što je prvi Adam preneo svoj život. Ali više o tome kasnije.

Biblija pravi veliku suprotnost između ova dva čoveka, Adama i Hrista, ili prvog Adama i poslednjeg Adama. „Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i Hristu svi oživeti.“ (1. Korinćanima 15:22) „Tako je i napisano, prvi čovek Adam, postao je živa duša“, poslednji Adam učinjen je duhom koji oživljuje.“ (1. Korinćanima 15:45) „Zato, dakle, kao što je sagrešenjem jednog na sve ljude došla osuda, tako i pravdom jednog dođe na sve ljude opravdanje života.“ (Rimljanima 5:18)

Po ovim stihovima, život prvog Adama osudio je CELO čovečanstvo na smrt dok nas je život poslednjeg Adama oslobodio u večni život vaskrsenjem iz mrtvih.

Čovekov pravi problem

Kao vernik crkve ASD, odrastao sam sa Zakonom. Deset zapovesti bile su naš vodič. Praktikovani su njegovi principi i po njima se sudilo da li smo grešnici ili sveci. Učili su nas da budemo poslušni

Zakonu. Stihovi kao što su: „*Blago onima koji drže zapovesti Njegove, da bi imali pravo na drvo života i da uđu na kapije u grad.*“ (Otkrivenje 22:14) i „*Ovo je ljubav Božja, da držimo Njegove zapovesti: i zapovesti Njegove nisu teške*“ (1. Jovanova 5:3), bili su korišćeni da bi se dokazalo ovo stanovište. Adventisti sedmog dana žive po ovom pravilu. Ukoliko bi neko sagrešio, mi bismo verovali da je njegov problem u tome što je izabrao da bude neposlušan Božjem zakonu. Pravedan život bio je neprekidna borba i napor; pokušavaj da kontroliš svoje ponašanje kako bi odgovaralo Božjim očekivanjima i prevazišlo sklonost da se greši.

Ali sada shvatam da je čovekov problem veoma, veoma jednostavan: problem je u životu koji poseduje. Veliko pitanje je bilo: „Koji život imam? Da li imam život prvog Adama, ili poslednjeg Adama?“ Život se otkriva na određeni način; u stvari, princip koji vidimo u 1. Mojsijevoj je da je sve po „svojoj vrsti“. Zašto se čovečanstvo ponaša na određeni način? Život koji ima određuje kakvo će

biti njegovo ponašanje. Čovekov problem nije ono što on čini. Čovekov problem se u stvari manifestuje ili demonstrira kroz njegova dela. Ono što nagoni čoveka da se ponaša na takav način je njegov pravi problem. Ovo veliko otkriće postalo mi je moguće zato što sam pre ovoga naučio šta je zabluda Trojstvo i što sam sada shvatio kako život funkcioniše. U kontekstu Trojstva jedino smo mogli da vidimo samo Isusa kao Boga, i ništa više. Nimo mogli znati pravi način za dobijanje pravednosti i lepota plana spasenja bila je sakrivena od nas. Ali sada se meni pred očima otkriva veličanstveno savršenstvo Božjeg čudesnog plana spasenja gde god pogledam!

Novi život - po njegovoj vrsti

Najveća potreba grešnika je novi život. Kako je njegov stari život iskvaren i grešan, potreban mu je novi život koji je čist i pravedan. Da bi primio ovaj život on mora biti nanovo rođen.

Videvši degradaciju koju je Adam doneo na sebe i svoje potomke svojim ličnim izborom, Bog je, zato što nas voli, našao način kako da čovek dobije priliku da ponovo izabere i bude spasen od smrti. Ova druga šansa nam se ne nameće već je slobodno dostupna svakome ko izabere drugi život u kome nema posledica prvog života.

„Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će u Hristu svi oživeti.“ (1. Korinćanima 15:22)

Postoje dva čoveka koji pružaju dva života, i ova dva života imaju dve različite osobine: Prvi ima smrt koja deluje u njemu; drugi ima silu da uništi smrt. Jasno nam je da kada se rodimo primamo život od naših roditelja. Na isti način, kada se rodimo od Boga, mi primamo život od Boga. Ljudski život donosi ljudsko ponašanje. Naš um je ispunjen grešnim, zlim mislima. Telo je dakako sluga naše prirode i proizvodi grešne i zle akcije. Božji život proizvodi bogoliko ponašanje. Čiste i savršene misli ispunjavaju naše umove i naša dela prirodno pružaju dokaz Božjeg života. Evo stiha koji

nam govori o rodovima onih čiji su životi rođeni od Boga: „*Ko je god rođen od Boga, ne čini greh, jer Božje seme ostaje u njemu, i on ne može da čini greh, jer je rođen od Boga.*“ (1. Jovanova 3:9)

Oni žive po ovom životu zato što seme, koje je Duh Božji kroz Hrista, prebiva u njima i upravlja njihovim životima. (*Jovan 16:13*)

Oni ne žive svoje živote odvojeno od Njega zato što je to greh. Njihovo savršeno ponašanje nije produkt napora da se učini dobro ili ispravno, već je prirodan ishod novog rođenja koje je čudo Duha koji živi u njima, dajući Božju dobrotu u njihovim životima. „*Dakle, ako je neko u Hristu, on je novo stvorenje. Ono što je staro prošlo je, i evo, novo je nastalo.*“ (2. Korinćanima 5:17)

Biti rođen znači primiti život, što znači da biti u Hristu znači imati Hristov život u sebi potpuno i savršeno. Naša tela tada počinju da dobijaju nove stavove i ponašanje, ne zato što pokušavamo da budemo hrišćani, već zato što Hrist živi u nama.

Ovaj život je dar! Ne nagrada za naša dobra dela ili čak naše napore da budemo poslušni, već nasleđe - nasleđe! - besplatno dato od Boga. „Tom blagodaću spaseni ste kroz veru. I to nije od vas: dar je Božji.“ (Efescima 2:8) „... tako i pravdom Jednog dođe na sve ljude opravdanje života.“ (Rimljanima 5:18) „Jer plata za greh je smrt, a Božji dar je večni život, kroz Hrista Isusa, našeg Gospoda.“ (Rimljanima 6:23)

Ovo je istina. To nije nešto na čemu radimo, stremimo da dosegne, mi smo rođeni u tome. Život od Hrista produkuje se „po svojoj vrsti“. „A ako smo deca, onda smo i naslednici - naslednici Božji, a sunaslednici Hristovi...“ (Rimljanima 8:17) Kao što smo primili beznadežno stanje greha u Adamovom životu sa njegovom posledicom - smrću, tako možemo primiti Hristov pravedan život u kome je smrt zauvek ukinuta.

Samo jedan gospodar!

„Nijedan čovek ne može služiti dva gospodara: ili će jednog mrzeti a drugog voleti; ili će jednome biti privržen a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i materijalizmu.“ (Matej 6:24)

Postoje samo dva gospodara u univerzumu: 'Moje ja' i Bog. Ukoliko vlada 'moje ja', posledice su greh i smrt. Ukoliko Bog vlada, rezultati su pravednost i večni život: ovo su prosto prirodne posledice života koji živi Bog. *„Zar ne znate da ako se nekome dajete u ropstvo i obavezujete na poslušnost, robovi ste onoga koga slušate - bilo greha, koji vodi u smrt, bilo poslušnosti, koja vodi u pravednost?“ (Rimljanima 6:16)*

Mi smo sluge gospodara koga smo odabrali i naše telo se ponaša u skladu sa našom prirodom. Kako da primimo ovaj drugi život?

Jedan čovek je razgovarao sa Isusom koji mu je rekao da mora da bude nanovo rođen. On je pogrešno razumeo šta je Isus rekao, pa je Isus to

objasnio ovako: ...*„Zaista, zaista ti kažem, ako se čovek ne rodi od vode i od Duha, ne može ući u Božje kraljevstvo.“* (Jovan 3:5)

Zapazite da biti rođen samo od vode (to mi nazivamo krštenjem) nije dovoljno dok nismo nanovo rođeni od Duha. Biti rođen od Duha je natprirodno iskustvo: to je delo koje čini Bog u srcu pojedinca. Postoji jasna razlika između onih koji su rođeni od tela i onih koji su rođeni od Duha. *„Što je rođeno od tela, telo je; što je rođeno od Duha duh je.“* (Jovan 3:6)

Telesni ljudi ne mogu biti duh, i duhovni ljudi ne mogu biti telo. Ili si jedno ili drugo.

Da li shvataš da je naš život zapravo probni period da izaberemo Boga? *„Uslovna sloboda je ukidanje kazne osuđene osobe na neko vreme.“* Bog je suspendovao kaznu večne smrti i stavio nas na uslovnu slobodu. Svima nam je dato vreme života da izaberemo drugog gospodara od nas samih ili da ostanemo kraljevi sopstvenih života. Ukoliko iskoristimo našu uslovnu slobodu da izaberemo

Boga, dozvoljavajući mu da učini čudo novorođenja u nama, On će živeti svoj život u nama i učiniti nas da budemo Njegovo pravo remek delo u svetu, pravi hrišćani po prirodi i karakteru. Neka tvoje srce bude privučeno kroz Njega ovoj realnosti!

6. Zakon naspram Isusa

Jednom sam upitao mog pastora o Isusu i zašto kada čitam Bibliju vidim toliko toga u apostolskoj crkvi o Njemu, dok u našoj crkvi propovedamo Subotu više nego što propovedamo Isusa. Rekao mi je da sednem i objasnio mi da je u apostolsko vreme Isus bio „novi klinac na uglu“. Nije Ga puno ljudi znalo niti čulo o Njemu, pa su apostoli morali da ga uvedu u svet; ali danas, pošto mnogi znaju za Isusa, nije im potrebno puno o tome govoriti. Ali, kao što zapovest kaže „Sećaj se dana Subotnog“, to znači da su ga mnogi zaboravili, i zbog toga mi propovedamo više Subotu danas. To je bilo njegovo objašnjenje.

Prava svrha Zakona

Kada se rodimo ne znamo ko smo, ne znamo kakvi smo, mi prosto živimo naše živote svakog dana ispunjavajući našu prirodu. Mi samo postajemo ono što jesmo. Bog je načinio jedan sistem da nam otkrije kakva smo mi bića. Ovaj sistem se naziva Deset zapovesti ili Zakon. Zakon je savršen opis pravednosti, *„Tako, dakle, Zakon je svet, i zapovest sveta i pravedna i dobra.“* (Rimljanima 7:12)

Kada grešni čovek drži ovaj savršeni zakon, on mu otkriva njegovo stanje zato što je on suprotan od onoga što čovek jeste, *„... jer preko Zakona dolazi spoznaja o grehu.“* (Rimljanima 3:20) *„Jer ishod upravljanja po telu je smrt, a ishod upravljanja po duhu život i mir. Zato je telesan um neprijateljstvo Bogu, jer se ne pokorava Božjem Zakonu, niti zapravo može. Stoga, dakle, oni koji su u telu ne mogu ugoditi Bogu.“* (Rimljanima 8:6-8)

Svrha zakona je da nam stavi do znanja da smo grešnici i da imamo jedan ogroman problem. Ovaj problem nam je otkriven davanjem pravila koja treba da poštujemo a što je nemoguće sa našom palom prirodom, što čini da vidimo potrebu da nam je potreban Spasitelj.

Ali umesto da tražimo Spasitelja, mi završavamo sa zakonom. Mi počinjemo da pokušavamo da držimo zakon kao da je zakon postao naš spasitelj. Evo zašto ASD crkva govori toliko puno o zakonu a tako malo o Isusu. Oni su promašili da vide da nas zakon vodi ka Hristu. „*Tako nam je Zakon bio staratelj koji nas je vodio do Hrista...*“ (Galatima 3:24)

Sa mojim pastorskim pristupom nikada ne srećemo ličnost Isusa; mi ostajemo sa opisom Njega ali nikada Ga ne pronađemo.

Šokiran sam kako smo promašili najvažniju tačku ali shvatam da je Isus imao isti problem sa ljudima kada je bio ovde. Siguran sam da ste čuli, čitali ili čak citirali ovaj stih: „*Vi istražujte Pisma jer mislite*

*da u njima imate večni život, a upravo ona svedo-
če o Meni.“ (Jovan 5:39)*

Ovde Isus govori kako ljudi vole Pismo i svakog dana ga proučavaju, ali promaše da stignu do cilja Pisma: Isusa. U stvari, ono što je još začuđujuće je u stihu koji sledi: *„A vi ne želite da dođete k Meni da biste imali život.“ (Jovan 5:40)*

Ako smo iskreni, mnogi od nas nikada nisu videli ili čuli ovaj stih, a ipak je on glavna poenta onoga što smo čitali u 39. stihu - večni život nije u Pismu, on je u ličnosti Isusa! Spasenje nije u zakonu, ono je u Isusu.

Sila greha

Zar ne bi bilo sjajno da možemo da uništimo razlog zbog kojeg grešimo? Kakvi bi bili naši životi bez greha? Evo jednog kratkog, jednostavnog stiha, tako moćnog, a ipak mnogi propuštaju veliku vrednost njegovih reči: *„Žalac smrti je greh, a sila greha je Zakon.“ (1. Korinćanima 15:56)*

Šta ovaj stih kaže? Kada te greh ubode, rezultat je smrt. „Plata za greh je smrt... „ Šta onda kaže drugi deo stiha, „sila greha je Zakon“? Pismo uči da kada nema zakona nema greha (*Rimljanima 5:13*) jer preko Zakona dolazi spoznaja o grehu. (*Rimljanima 3:21*)

Živeti život zasnovan na poslušnosti zakonu je živeti u prokletstvu i grešiti svim danima našeg života.

Razotkrivena smrtonosna greška

„Ali“, ti kažeš, „zar zakon nije pravedan?“ Da, „Znači držanje zakona će me učiniti pravednim, takođe!“ Ne! Poslušnost zakonu neće nikada doneti spasenje; da je moguće da donese spasenje nikada nam ne bi trebao Isus. Naravno da svi mi kažemo da nam je potreban Isus, ali to je zbog toga što nam je potreban da nam pomogne da držimo zapovesti tako da možemo biti dobri. Da postavim jedno pitanje: „Da li je Isus držao zapo-

vesti da bi bio spašen ili je to bio život koji je bio u Njemu koji je činio da živi pravednim životom? Kako ćemo dovesti u sklad ono što Pismo kaže: „*Svestan toga da Zakon nije namenjen pravedniku...*“? (1. Timotiju 1:9)

Ako si pravedan onda zakon nije za tebe, a ostatak stiha govori da je zakon načinjen za grešnike svih vrsta. Zapazi da pre nego si pravedan potreban ti je zakon da ti pokaže tvoje stanje, ali posle shvataš svoje stanje da te zakon ne može učiniti pravednim. To nije njegova svrha. Potreban ti je novi život, pravedan život. Tada, i jedino tada možeš biti pravedan.

Oslobođen od greha

Velika sloboda koja postoji, postoji samo u Isusu. Slušaj slatku melodiju reči ovog stiha: „*Stoga sada **nikakva osuđenja** nema za one koji su u Hristu Isusu, koji ne hode po telu, već po Duhu.*“ (Rimljanima 8:1) Svi koji su u Hristu oslobođeni su SVAKE

osude zato što sada postoji iskustvo koje razultira u drugačijem životu. „*Jer zakon Duha života u Hristu Isusu oslobodio vas je zakona greha i smrti.*“ (stih 2)

Postoje dva osnovna principa koji deluju u svakoj osobi koja živi na ovom svetu, što ovaj stih naziva ZAKONOM. Postoji zakon greha i smrti koji je prirodan život svake individue koja je jednom rođena, i postoji zakon Duha života koji je u Hristu Isusu. Ovaj zakon Duha života u Hristu Isusu ukida i poništava drugi zakon koji proizvodi smrt putem greha. Zakon ne može da proizvede život, ali „*Budući da je **Zakon bio nemoćan**, jer je zbog tela bio slab, Bog je, poslavši svog Sina u obličju grešnog tela, za greh **osudio greh u telu**, da bi se pravedni zahtevi Zakona ispunili na nama koji ne hodimo po telu, nego po Duhu.*“ (Rimljanima 8:3-4)

Ovo je završeno delo! Greh je osuđen (proglašen nedelotvornim) u telu svakog hrišćanina. Hrišćanin nije više telesno biće već duhovno biće sa novom duhovnom prirodom u Hristu Isusu. Praved-

nost Božja je pravednost svakog hrišćanina. Greh je okončan i samo pravednost postoji. „*Ko je god rođen od Boga, ne čini greh, jer Božje seme ostaje u njemu, i on ne može da čini greh, jer je rođen od Boga.*“ (1. Jov. 3:9)

7. Carstvo Božje

Veoma sam srećan zbog mnoštva iskustava koje sam imao jer su me vodila da saznam istinu za sebe. Više nisam morao da postavljam pitanje mojim starešinama i pastorima. Kad sam imao neko pitanje otišao bih Bogu i to pažljivo proučio u Pismu i u otkrivenju Duha.

Jedno takvo iskustvo

Jedne večeri čitao sam Dela apostola, 5. poglavlje i tamo našao da je Gamaleilo govorio o dvojici ljudi koji su se zvali Teuda i Juda Galilejac (*Dela 5:36-37*) Ovi ljudi su bili lažni proroci i za njih ni-

kada ranije nisam čuo, pa sam odlučio da brzo istražim šta je rečeno o njima. Otišao sam na internet i počeo da pretražujem o svim starim lažnim prorocima i bio sam zapanjen saznanjem da nekoliko sajtova jednoglasno tvrde ko je bio prvi lažni prorok! Za njih je to bio Isus! Bio sam iznenađen!

Ovi sajtovi takođe objavljuju argumente za svoje zaključke, pa sam pročitao te njihove razloge za takvu jednu tvrdnju. Evo razloga zašto su Isusa nazvali 'lažnim prorokom': *„Istinu vam kažem: neki koji ovde stoje neće okusiti smrti dok ne vide Sina čovečjega kako dolazi u svom carstvu.“* (Matej 16:28)

Ovo je dakle bilo to njegovo lažno proročanstvo! Takođe sam pročitao šta pišu drugi kojima je data prilika da brane svoje stanovište ukoliko smatraju da je ovaj zaključak pogrešan. Odbrana Isusa od strane hrišćana bila je patetična. Evo šta oni kažu u suštini: „Isus nije lažni prorok zato što još uvek postoje neki Jevreji koji su živi i lutaju zemljom.

Oni se nazivaju lutajući Jevreji, i oni neće umreti sve dok se Isus ne vrati.“ Nisam mogao da prihvatim ovaj odgovor, pa sam ostavljen sa jednim izazovom: „Na šta je Isus mislio kada je to izjavio?“

Sastavljanje mozaika

Pogledao sam tri izveštaja o događaju kada je Isus izgovorio ove reči. Zabeležili su ga Matej, Marko i Luka. Uporedimo ih da bismo videli šta je Isus rekao:

„Istinu vam kažem: neki koji ovde stoje neće okusiti smrti dok ne vide Sina čovečjega kako dolazi u svom carstvu.“ (Matej 16:28)

„Još im je rekao: „Zaista, kažem vam, neki od onih koji ovde stoje neće okusiti smrt dok ne vide da je Božje carstvo došlo u silu.“ (Marko 9:1)

„Zaista, kažem vam, neki od onih koji ovde stoje neće okusiti smrt dok ne vide Božje carstvo.“ (Luka 9:27)

Glavno pitanje u ovim izveštajima je dolazak Carstva Božjeg. To nije čudno kada počneš da istražuješ ove stvari. Delići počinju da se sastavljaju. Pogledaj ovu rečenicu:

Kada je Jovan Krstitelj započeo svoju službu imao je određenu poruku. Koja je to bila poruka? „Tih dana dođe Jovan Krstitelj. Propovedao je u judejskoj pustinji govoreći: *„Pokajte se jer se približilo carstvo nebesko!“* (Matej 3:1,2)

Ovo je takođe počeo da propoveda Isus nakon što Ga je krstio Jovan. Koja je bila Isusova poruka? *„Otada Isus poče da propoveda i da govori: „Pokajte se jer se približilo carstvo nebesko.“* (Matej 4:17) Vidi takođe Marko 1:14-15.

Isusovi učenici su bili poslani da propovedaju. Šta su propovedali? *„Idite i propovedajte govoreći: ‘Približilo se Kraljevstvo nebesko!’“* (Matej 10:7) (Objašnjenje: Matej koristi izraz „carstvo nebesko“

dok ostali koriste izraz „Božje carstvo“. Oba izraza se odnose na isto)

Zapazite jednu zajedničku stvar, SVI su oni objavljivali jednu poruku - poruku o carstvu. Jerusalim i okolna područja bili su pokrenuti ovom porukom. Ljudi su bili uzbuđeni i u iščekivanju zato što je ovo carstvo, šta god ono bilo, bilo blizu na dohvatu ruke!

Izazvani propovednik!

Jednog dana nakon ove propovedi, u uzbuđenju koje se širilo Judejom, Isus se susreo sa nekoliko fariseja. Zahtevali su od Njega da im govori o ovom carstvu, kada će tačno doći. Evo tog događaja: *„Kad su ga fariseji pitali kada će doći Božje carstvo, On im je odgovorio: „Božje carstvo ne dolazi tako da se može videti; niti će se kazati: 'Evo, ovde je!' ili 'Onde je!' Jer Božje carstvo je u vama.“* (Luka 17:20-21)

Kakav je bio Njegov odgovor? Obrati pažnju na ono šta Isus kaže jer je važno da to razumemo dok se bavimo Njegovim proročanstvom. Ukoliko bih parafrazirao ono što smo upravo čitali, to bi otprilike bilo ovako: „Kada carstvo dođe, to neće biti nešto što ćete videti, nećete moći da pokažete neki opipljivi fizički lokalitet ili neko konkretno mesto, zato što će carstvo biti iznutra.“ Znači, dolazak ovog carstva koje je Isus prorekao će biti unutrašnji događaj, nešto što se dešava unutar ljudi.

Šta je carstvo?

Zastao bih sada za trenutak i bavio se rečju „carstvo“. Jevreji su mislili da to znači vidljivo, fizičko postavljanje cara na zemlji, ali je Isus jasno mislio na nešto drugo. Šta zapravo ova reč znači? Reč „carstvo“ je ono što nazivamo složenom rečju. To su dve reči spojene u jednu. Reč jednostavno zna-

či „careva oblast“, što je područje ili teritorija koju poseduje ili kontroliše car.

Carstvo Božje su ljudi u kojima živi Isus i njihova tela su hramovi Svetog Duha. (*1. Korinćanima 6:19*)

Nema carstva bez cara! Ako car ne živi u svom području (našim telima) onda mi nismo deo njegovog carstva (*Rimljanima 8:9*) Kako se dakle ovo može ostvariti?

U četrnaestom poglavlju jevanđelja po Jovanu, Isus govori o dolasku drugog utešitelja. Ovaj utešitelj, kaže On, neće doći dok prvi ne ode. Dalje On kaže da će, kad bude otišao, poslati ovog utešitelja. (*Jovan 16:7*) Takođe je ovde rekao nešto što treba zapaziti: „Poslednjeg i najvažnijeg dana praznika, Isus je ustao i povikao: „*Ako je neko žedan, neka dođe k meni i pije! Ko bude verovao u mene, kao što je rečeno u Pismu, iz njegovog tela poteći će reke žive vode.*“ A rekao je to za Duh koji je trebalo da prime oni koji veruju u Njega. Tada,

naime, Duh još nije bio dat, jer Isus još nije bio proslavljen.“ (Jovan 7:37-39)

U svojoj poslednjoj molitvi koja je zabeležena u Jovanu 17, Isus se molio da ga Otac proslavi slavom koju je imao kod Oca pre nego je svet nastao. *(Jovan 17:5)*

Kakve veze ima proslavljanje Isusa sa dolaskom Utešitelja? Isus je jasno rekao da je dolazak utešitelja zapravo povratak Njega, Isusa. *(Jovan 14:18)*

Znači, učenici su razumeli da će se Isus vratiti u proslavljenom stanju tako da će moći da prebiva u njima. „*U taj dan ćete spoznati da sam ja u Ocu svom, i vi u meni, i ja u vama.“ (Jovan 14:20)*

Kada Isus dođe u osobu, stigao je Sin čovečji i on vlada u svom carstvu.

Pre nego što je umro, Isus je rekao učenicima da ostanu u Jerusalimu dok ne prime silu. *(Luka 24:49)* Evo jednog interesantnog uvida u razgovor koji je Isus imao sa svojim učenicima nakon što je vaskrsao iz mrtvih: „*Tako kad su se sastali, upitali*

su ga: „Gospode, hoćeš li u ovo vreme Izraelu obnoviti carstvo?“ (Dela 1:6)

Očigledno su znali da carstvo još uvek nije bilo došlo do ovog trenutka. Njegov odgovor je bio: „To je Božji posao.“ Ali je i dodao još nešto: „Nego ćete primiti silu kad Sveti Duh dođe na vas i bićete mi svedoci u Jerusalimu, po celoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.“ (Dela 1:8)

Evo još jednog obećanja o sili. Setite se onog Isusovog „lažnog svedočanstva“? Pogledajte ga još jednom u Marku: „Još im je rekao: „Zaista, kažem vam, neki od onih koji ovde stoje neće okusiti smrt dok ne vide da je Božje carstvo došlo u sili.“ (Marko 9:1) Dakle, približavamo se!

Nebesko carstvo stiže

Pedesetnica je jevrejski praznik koji je dolazio nakon 50 dana od Pashe. Obećanje koje je Isus dao svojim učenicima bilo je da će Ga neki videti kako dolazi u svom carstvu pre nego što umru,

(Matej 16:28) i to će takođe biti carstvo sa silom.

(Marko 1:9)

Da li su oni videli da ovo carstvo dolazi? Sigurno da jesu - na Pedesetnici! To se dogodilo na ovaj jevrejski praznik, obećanje o utešitelju i carstvu se ispunilo. Učenici su primili silu zato što je Isus došao u svoje carstvo u svom narodu. Znali su da je to On koji se vratio po svom obećanju *(Luka 24:49)* i ispunio svakog od sto dvadeset vernika koji su čekali u gornjoj sobi. *(Dela 1:15)*

To je bio Duh Isusa (Sveti Duh) koji je sada bio u učenicima i uveo ih u carstvo nebesko na zemlji. Sada je istina o novorođenju, po poslednjem Adamu, bila potpuno moguća. A ovo carstvo se širilo kao požar! Čak na sam prvi dan Isusove vladavine u novom carstvu tri hiljade novih ljudi se rodilo u njemu! *(Dela 2:41)*

Ovo je bilo ispunjenje Isusovog proročanstva. Posle svega ovo nije bilo jedno lažno proročanstvo! Svi koji su čuli Isusa kada je izgovorio ove

reči, osim Jude, bili su živi i videli da se to dogodilo.

Svaka osoba koja primi Duha deo je nebeskog carstva. (*Rimljanima 8:9*) Ovo carstvo je duhovno carstvo i proizvodi Isusovu pravednost u životu te osobe. Isusov život je život novozavetnog hrišćanstva. Ovaj život je pobedonosni život nad grehom, bolešću i smrću. Ovaj život je superiorni život, ali je bio kratkog daha u crkvi i eventualno izgubljen zbog neverstva. Učenici su ga okusili i preokrenuli svet naopačke, ali kako su učenici počeli da umiru, Duh i sila carstva počeli su da jenjavaju sve dok nisu bili potpuno isčezli od očiju ljudi. Više niko nije verovao.

Čak do današnjeg dana izraz „carstvo Božje“ je pogrešno shvaćen na način da znači Isusov dolazak na oblacima, što izaziva kod ljudi da propuste da je ono već ovde. Tačno je da će biti uspostavljeno fizičko carstvo na kraju, kada će po Danilu, Bog nebeski uspostaviti carstvo koje nikada neće biti uništeno. (*Danijel 2:44*)

Ono što je Isus već uspostavio je Njegovo duhovno carstvo i On vlada na zemlji u njemu danas, čak i dok ovo čitaš. Ovo carstvo postoji u Božjim ljudima, u svakoj osobi u kojoj živi Njegov Guh. Da li to veruješ?

Koja je sadašnja vest?

Siguran sam da postoji mnogo različitih mogućih odgovora na ovo pitanje. Ljudi pripadaju različitim grupama i denominacije zastupaju mišljenja različita mišljenja po pitanju poruke za danas. Postoji preko 33.000 različitih denominacija samo u hrišćanstvu. Da li onda postoji 33.000 različitih poruka u hrišćanstvu koje treba propovedati?

Prema Bibliji, koja je poruka koju treba propovedati danas? „A **ova dobra vest** o carstvu propovedaće se po celom svetu kao svedočanstvo svim narodima, i tada će doći kraj.“ (Matej 24:14)

Molim te da pročitaš ovaj stih još najmanje dva puta zato što je moguće da promašiš poentu. Je-

vandjelje je specifično. Ono ekskluzivno pripada carstvu. Jesi li skoro čuo neku propoved o carstvu? Jasno je da ono što Isus kaže mora da se propoveda danas. U stvari, kada se ovo dogodi u punini, doći će kraj.

U Delima, 8. poglavlju, Filip se spustio do Samarije da propoveda. Šta je propovedao? „*Ali kad su poverovali Filipu, koji je objavljivao dobru vest o Božjem carstvu i o imenu Isusa Hrista, krštavali su se i muškarci i žene.*“ (Dela 8:12)

Ono što se tada propovedalo drugačije je od onog danas. Nije ni čudo što su rezultati različiti!

Pavlova pisma čine više od polovine Novog zavešta. Koja je bila Pavlova poruka? Pogledajmo Njegovih poslednjih pet godina. „*Tako je ostao pune dve godine u kući koju je iznajmio, gde je rado primao sve koji su dolazili k njemu, i propovedao im Božje carstvo i poučavao ih o Gospodu Isusu Hristu sa svom slobodom govora i bez ikakvih smetnji.*“ (Dela 28:30-31) Čak i pod kućnim pritvo-

rom, Pavlova poruka bila je ista, „Carstvo Božje i ime Isusa Hrista.“

Svet je sit hrišćanske retorike. On već dugo sluša propovedi o teorijama bez demonstracije ili sile. Bilo je drugačije kada su Isus ili apostoli propovedali. Oni su propovedali jevanđelje o carstvu. „Isus je išao po celoj Galileji i učio narod u tamošnjim sinagogama, propovedajući dobru vest o carstvu i lečeći svaku bolest i slabost u narodu. Propovedanje carstva bilo je sa demonstracijom realnosti koja postoji u govorniku. Videći to, ljudi su bili privučeni poruci govornika i bili u mogućnosti da pronađu spasenje i izlečenje kroz njega.

Evo stiha koji govori o hrišćanima, sinovima Božjim. *„Jer materija iščekuje otkrivanje Božjih sinova... Jer i sama materija će biti oslobođena iz ropstva raspadljivosti u slavnoj slobodi Božje dece.“* (Rimljanima 8:19.21)

Sinovi Božji samo što se nisu pokazali. Da se ovo otkrivenje dogodi danas, bilo bi takvo oživljavanje pravog hrišćanstva kakvo svet nikada nije video! O

ovome Biblija naučava. Svet je u tami. Ne bi bilo smisla da se sve završi borbom sa kriminalom, nasiljem ili čak rasizmom. Svetu je potrebna svetlost sinova Božjih koji će pružiti živu demonstraciju realnosti ovde kao svedočanstva nečega većeg od onoga što vide danas.

Jesi li ti Božje dete? Da li tvoj život otkriva silu Božju? Svet je u velikom iščekivanju da to vidi!

8. Poslednji elemenat koji nedostaje

„A u ovome je to svedočanstvo: Bog nam je dao večni život, i taj život je u Njegovom Sinu.“ (1. Jovanova 5:11)

Verovanje je više od mentalnog promišljanja, to je jedno stvarno iskustvo koje utiče na život. „Ti ne upravljaš svojim verovanjem, tvoje verovanje upravlja tobom.“ Čak ne mora ni da iznosiš svoje verovanje. Tvoj život govori o tvom verovanju na jedan neporeciv način. Ako neki čovek počne da posećuje neku gospođicu veoma često i provodi

puno vremena sa njom, on ne mora da kaže da je voli, to je evidentno na osnovu njegovih čestih poseta. Isto je i sa načinom našeg života. Isusove reči su istinite: „*Po rodovima ćete ih poznati.*“ (Matej 7:21)

Koja je naša najveća potreba?

Reč „najveća“ ukazuje na najistaknutije, prvo, ili ono što je na vrhuncu, tako da je najveća potreba ona koja je iznad svega drugog što postoji u našim životima. Pošto je jedna potreba direktno povezana sa nekim problemom, ukoliko želimo da ispravno oslovimo našu najveću potrebu, moramo prvo da znamo naš najveći problem.

Postoji jedan stih u Bibliji koji u jednom dahu govori i o našoj najvećoj potrebi i o našem najvećem problemu. To nije problem novca, to nije problem bolesti. Ovaj naš najveći problem je mnogo dublji i leži u osnovi svakog drugog problema. Mi smo ga nasledili (*Rimljanima 5:12*), ugrađen je u život koji

posedujemo, prešao je na nas od naših prvih roditelja, Adama i Eve.

Evo stiha: „... *Ali kad sin čovečji dođe, hoće li naći veru na zemlji?*“ (Luka 18:8)

Prema ovom stihu, postoji nedostatak nečega na zemlji. Postoji implikacija da ovako može ostati do dolaska Sina Božjeg. Stvar koja nedostaje je vera. Nedostatak vere je neverstvo. Ovo je naš najveći problem. Vera je naša najveća potreba.

Jednostavno rečeno, vera je nedostatak poverenja. Stavimo to u perspektivu naših društvenih odnosa. Kakav je tvoj stav prema onima koje ne poznaješ - kako znaš da li im možeš verovati? Kakav je tvoj odnos prema nekome kome ne veruješ - da li sa njim slobodno deliš privatne stvari? U oba slučaja si veoma obazriv i rezervisan zato što tvoje nepoznavanje i nepoverenje utiče na tvoju sposobnost da budeš otvoren i slobodan. Ono što želim da kažem je ovo: kada postoji poverenje onda si slobodan i otvoren.

Pomisli na jedno dete koje odrasta u atmosferi ljubavi i poverenja. Ono će uraditi odvažne stvari kao što je skok sa visine u ruke oca kome veruje i poznaje ga. Na sličan način postoji odnos sa Bogom. Ovaj odnos se gradi na istom nivou otac - dete, *s tim* što imamo posla sa Ocem koji je DALEKO superiorniji od bilo kog oca koga poznajemo. Njegova ljubav je veća od svake ljubavi koju smo osetili, ali zato što Ga ne poznajemo mi ne doživimo ni delić te ljubavi. Kako Ga ne poznajemo, Njegov karakter, putevi i ljubav su nam nepoznati i zato živimo u stanju neverstva koje nas sprečava da doživimo blagoslove koje dolaze od Njega.

Da objasnim: Da li je moguće za jedno dete da ima predivan odnos sa svojim ocem koji je milioner i da istovremeno trpi nedostatak novca? Ili, da li može ocu koji ima silu nad bolešću umreti dete od nekog oboljenja? Apsolutno je nemoguće. I-pak, to je isti problem danas. Imamo takvog Oca, ali većina nas nije svesna ili ne zna tu činjenicu.

Zbog tog neznanja, ne možemo imati odnos poverenja u Njega čitavog svog života.

Ne poželiš li ponekad da imaš takvu osobu kojoj možeš sve da prepustiš i nikada ne brineš ni o čemu? Zar ne želiš da se detinjstvo nastavlja gde se tvoji roditelji staraju o svemu, da nikada ni o čemu ne brineš? Upravo o tome govori hrišćanstvo: da imamo takvog Oca koji se stara o SVIM tvojim potrebama prema svojim neograničenim sposobnostima. Pitanje je šta smo mi čuli o Bogu. U većini slučajeva je to ono što smo čuli od onih koji su čuli od nekog drugog, pa su to svedočanstva iz treće ili četvrte ruke a ne iz prve ili lična svedočanstva. U realnosti, mi zapravo ne poznajemo Boga ovog univerzuma. Ne poznajemo Ga lično, čak iako imamo nešto malo svetlosti od onoga što smo čuli ili čitali.

Zadivljujuća činjenica je ta da Bog čezne da pozna svaku osobu jedan na jedan. Ovo je privilegija novozavetnog hrišćanstva. Evo stiha koji pokazuje kako je ovo drugačije u hrišćanstvu: „*Istinu vam*

kažem: među rođenima od žena nije se pojavio niko veći od Jovana Krstitelja, a najmanji u carstvu nebeskom veći je od njega.“ (Matej 11:11) Jesi li ranije razmišljao o pominjanju ovog carstva nebeskog? Ovo je čudan stih za mnoge, ali da li ga razumeš u svetlu 8. poglavlja? Možemo ga parafrazirati ovako: „Čak i najmanje važna, najslabija osoba u kojoj prebiva Duh vaskrslog Isusa je veća i ima više nego Jovan Krstitelj ikada? Zašto? Zato što je najbliže što je bio bilo to što je stavio svoje ruke na Isusa kada Ga je krstio. Umro je pre nego što je carstvo o Hristu koji prebiva u nama došlo i nikada nije imao priliku da ga doživi.

Vera - naša najveća potreba

Vera, verovanje, poverenje i sigurnost su ujedinjeni u ovoj najvećoj od svih potreba. Možeš li da zamisliš šta bi se desilo kada bismo doživeli iskustvo slično onom sa učenicima na dan Pedesetnice? Možeš li da zamisliš kakav bi primer svet video

ako bismo ti i ja i svi koji su pozvani Hristovim imenom počeli potpuno da verujemo Bogu, imajući veru, poverenje i sigurnost da će nam dati iskustvo carstva ovde na zemlji, danas. JEDINI razlog zbog kojeg nemamo to iskustvo na zemlji danas je zato što to ne verujemo. „*A bez vere nije moguće ugoditi Bogu, jer onaj ko mu pristupa mora verovati da On postoji i da nagrađuje one koji ga revno traže.*“ (Jevrejima 11:6)

Neverstvo našeg naraštaja nije drago Bogu jer svet umire. Svetlost jevanđelja je potrebna da donese svedočanstvo Božje neuporedive ljubavi i očinstva svetlu koji opipava u zlu i tami. Potrebno nam je iskustvo sa Bogom koje će svetlu biti dokaz života koji je superioran u kvalitetu u odnosu na ono što postoji oko nas.

Kako dobiti ovu veru?

Vera se ne postiže radom na veri. Ona je rezultat odnosa. Da bi verovao nekome, prvo moraš da

POZNAJEŠ osobu. Nekoga poznaješ tako što provodiš vreme sa njim. Što više vremena provodiš razgovarajući i komunicirajući, više ćeš razumeti osobu. Tvoje poštovanje raste u sve bolje poznanje sve dok se konačno ne razvije poverenje. Iskreno, da li provodimo vreme, mislim na kvalitetno vreme sa Bogom? Da li prepoznamo Njegovu prisustvo SVE vreme? Da li prepoznamo nebesku atmosferu anđela koji nas neprestano okružuju? Ukoliko više budemo bliski sa ovim REALNOSTIMA, utoliko će više rasti naša vera i poverenje u Boga.

Božja Reč sadrži Njegove poruke i obećanja za nas. One su Božji način da nas dosegne i pouči nas o Njemu samom i da iskaže Njegove želje za nas. Čista vera je jednostavno slušanje Boga čije su reči izvor vere, i saznanje da je ono što Bog kaže večna istina. (*Rimljanima 10:17*)

Ako Bog kaže nešto, onda je to tako. Ubeđeni smo u realnost o kojoj On govori jer znamo da je On naš Otac iskusivši ovo u našim životima. Naša

vera mora da počiva na Njegovim rečima koje postaju žive u našim životima.

9. Sloboda

Dugo vremena nisam mogao da prihvatim istinu zbog tereta moje prošlosti i uticaja koji je imao na mene. To je kao kada si u mraku dugo vremena i onda neko uključi sijalicu: trenutno si zaslepljen i moraš da zatvoriš oči, ali kako se privikavaš na svetlost postaje sve lakše i onda napokon potpuno otvoriš oči.

Sloboda nakon ropstva je veoma teška. Ne mogu se svi priviknuti na nju. Rečeno je da nakon što je ropstvo ukinuto, mnogi su se vratili nazad svojim gospodarima i tražili da ih ponovo uzmu nazad zato što ne mogu sami da se snađu. Za većinu ljudi koji su se ukorenili u religijskim i porodičnim vezama veoma je teško da se oslobode lanaca koji ih drže, ali kada prepoznaš slabost u svom životu i kako si bez sile protiv greha, postoji jedan vapaj iz

dubine koji traži pomoć. Postoji čežnja za slobodom. Možemo li ikada biti slobodni? Odgovor koji odjekuje je „DA!“ *„Dakle, ako vas Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.“* (Jovan 8:36)

Pronaći Isusa kao osobu - ne njegovo učenje ili njegove puteve već NJEGA, ličnost - i imati Ga da živi u tebi, ovo je zaista sloboda!

Anđeo kaže Mariji, Isusovoj majci: *„... a ti ćeš mu dati ime Isus, jer će on spasti narod od greha njihovih.“* (Matej 1:21)

Ovo je sama srž hrišćanstva!

To je sloboda od GREHA!

Samo nam Isus može dati ovu slobodu i zato je onaj koga Isus oslobodi od greha zaista slobodan od greha!

Živeti u slobodi

Reči jedne pesme veoma su instruktivne u ovom trenutku: „Oslobodi sebe od mentalnog ropstva...“ Međutim, nije to lako kao što ove reči kažu. Oslo-

boditi se ropstva, naročito u umu, zahteva čudo. Da bi živeli u slobodi moramo da prihvatimo i verujemo u naše stanje slobode. Mora da postoji beskrajna veza sa Onim ko te oslobađa i drži te slobodnim od svega što te ugrožava. Moraš da slušaš tu osobu sve vreme i zatvoriš uši za svakog ko ti govori drugačije. „Šta ćemo, dakle, na to reći? **Ako je Bog za nas, ko može biti protiv nas?**“ (Rimljanima 8:31)

Sam dah naše slobode dolazi od Boga i ni od koga drugog. Čuj kako ovaj autor sve sastavlja na najbolji mogući način! „**Ko će optužiti Božje izabranike? Bog ih opravdava. Ko će osuditi? Hristos je onaj koji je umro, pa i vaskrsnuo, koji je s desne strane Bogu i zastupa nas?**“ (Rimljanima 8:33-34)

O, kakvo prelepo iskustvo! Da su nas Bog i Hrist oslobodili tako da se možemo usuditi da stojimo i objavljujemo našu realnost, da budemo hrabri kao lavovi i ne ustuknemo u strahu sa sumnjičavima - Aleluja! Slavljeno neka je Njegovo prekrasno ime!

Rizik poverenja

Pomisli samo šta je Bog učinio za nas u Hristu Isusu. Učinjeni smo slobodnima od greha primanjem Božjeg sopstvenog života. Zamisli da je sada za svakog hrišćanina „**SVE DOZVOLJENO**“

(1. Korinćanima 10:23)

Zar Bog ovim ne preuzima rizik? Princip života koji je Bog ugradio u SVOJA stvorenja je „Sve po svojim vrstama.“ Bog zna da božanstvo (*Njegova sopstvena priroda*) može biti samo pravedno i da čini pravednost, tako da nam sa poverenjem daje svoj život i čini nas *natprirodno posebnima*. Možemo li to da verujemo?

Božanski ljudi

Isus je prvi od nove ljudske rase i zato se naziva „poslednjim Adamom“ (1. Korinćanima 15:45) On daje svog Duha SVIMA koji ga traže u svojim srcima. Kada jednom On živi u tebi, ti si deo Njegove

nove rase. Ako si hrišćanin, onda je ovo tvoja realnost čak iako nikada ranije to nisi znao, verovao ili iskusio. Jednom kada znaš ko si onda te to podiže na viši nivo da budeš ono što jesi. Ako nisi hrišćanin, onda evo tvoje šanse da postaneš deo Hrista. Hrišćanstvo nije denominacionalizam, to je postajanje dela tela Hristovog na zemlji i predstavljanje Hrista gde god da si.

Zaključak

Najveća lekcija koju sam naučio u životu je da ja ništa ne znam a da Isus sve zna. Srećan sam što imam Isusa u meni koji živi svoj život i uči me da rastem u Njemu. Obećanje koje imamo je da dok rastemo i postajemo zreliji, naša vera nas vodi da mu verujemo sve više i više sve dok ne budemo oblikovani u Njegov lik, u puninu rasta visine Hristove. (*Efescima 4:11-13*)

Bog me kroz svoju ljubav i dobrotu poveo na putovanje. Učim više o Njemu i od Njega svakog da-

na. Moj život sada je hodanje - ne zaostalo, zakr-
žljalo - već iskustvo u kome vidim tako predivno
jasnije šta znači biti hrišćanin. I to ne znači nositi
neku titulu, već živeti život. Istinsko hrišćanstvo je
životni stil koji je živ i napredan. Tamo je moj cilj:
Isus - punina Boga! Moje ohrabrenje za svakog ko
čita ovo, moju priču, je da Ga traži dok Ga ne na-
đe, zato što je onaj koga Sin oslobodi ZAISTA
SLOBODAN.

*Nestalo je mojih lanaca, oslobođen sam!
Moj Bog, moj Spasitelj, otkupio me...
I kao okean, Njegova milost vlada -
beskrajna ljubav, neverovatna blagodat!*

10. Dodatak

Pisano za ovo vreme!

Pisanje ove knjige poklapa se sa vremenom koje
je prorečeno da će biti na zemlji neposredno pre

Isusovog dolaska. Tako da sam sa velikom zabrinutošću odlučio da dodam ovo poglavlje.

Pismo nam govori o vremenu koje će doći koje nije bilo otkako su narodi na planeti. *(Danijel 12:1)* Isus je rekao: „*Isto tako, biće kao i u Lotovim danima: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili i gradili. Ali onog dana kad je Lot izašao iz Sodoma, s neba su zapljuštali vatra i sumpor i sve ih uništili.*“ (Luka 17:28-29)

Šta se dogodilo u Lotovim danima? Petar nam daje uvid u vreme i mesto gde je Lot živeo pre nego ga je Gospod izbavio. „*A izbavio je pravednog Lota, koji je patio zbog besramnih dela tih drskih bezakonika, jer ono što je taj pravednik video i čuo, dok je iz dana u dan živeo među njima i posmatrao njihova bezakona dela, mučilo je njegovu pravednu dušu.*“ (2. Petrova 2:7-8)

Lot je živeo u Sodomu, a praksa i dela ovih stanovnika bila su toliko zla i bezbožna da je čitava oblast sa obližnjim gradovima bila uništena

vatrom. Čak se i danas takva vrsta prakse naziva po gradu, „Sodomija“.

To vreme je ovde!

Vreme o kome Isus govori je na ovoj zemlji danas. U stvari, dok sam pisao ovo poglavlje, Vrhovni sud Sjedinjenih država je odobrio odluku da je u svih 50 država legalno venčanje parova istog pola i zatražio da takvi brakovi budu priznati pred zakonom. SAD su sada ovo uvele u deo svoje spoljne politike i tako se promoviše gej agenda širom sveta. Čak su odredili i ambasadora za ovu svrhu. Oni ovo sa velikim uspehom nameću siromašnijim zemljama trećeg sveta.

U knjizi Otkrivenje, poglavlje 13, druga zver predstavlja SAD. Čitajući ovo poglavlje, jasno je da će oni uspostaviti zakone i pravila koji će dovesti do scenarija žiga zveri. Proročanstvo kaže da niko neće moći da kupuje ili prodaje sve dok nema jed-

nu od tri stvari: žig zverin, broj zveri, ili broj njenog imena. (*Otkrivenje 13:16-17*)

Samo drži pogled na SAD, Božja reč ne može da pogreši.

Bezbožnost

Nikada nisam pomislio, ni u najgorem snu, da će svet postati mesto gde će Bog biti potpuno odbačen sa Njegovim principima i zakonima. Bezbožnost postoji u svakoj sferi i na svakom nivou na svetu, u toj meri da su sve najperspektivnije i bogate zemlje prihvatile ovu gadost i prkose Bogu. Ljudi ili to prihvataju ili bivaju ismejani od onih koji su u ovom pokretu protiv Boga.

Najčudniji deo onoga što se dešava jeste da je u pitanju mišljenje jedne manjine koja ipak zapoveda i kontroliše većinu. Tačno je da jedan mali procenat, manje od 5% svetske populacije, kontroliše preko 95%. Bogatstvo i resursi ovog sveta su u rukama svega nekoliko porodica. Kontrolom ovog

bogatstva oni mogu da menjaju zakone i preokreću zakonodavstva kako bi odgovarala njihovim zlim planovima.

Delovanjem ove male, moćne, bogate manjine, ljudska prava se sada redefinišu da uključuju istopolne parove, korišćenjem lažne, tzv. „nauke“ kao dokaz. Pokušavaju da izvedu da su istopolni parovi tako rođeni, što je optužni akt protiv Boga, rezonujući da, ako se rodiš na ovakav način, onda je ljudsko pravo da ti bude data privilegija i šansa da živiš kako želiš. Ovo je pogrešno jer je Bog stvorio muško i žensko na početku.

Najužasniji ustupak

Hrišćanske crkve sada prihvataju ovu praksu kako pritisak raste. Veoma je loše videti svet koji prihvata nešto što je suprotno prirodi, razumu i logici, ali je najsravnije i užasno videti da entitet koji tvrdi da je Božji, prihvata ovu gadost i praktikuje je. Prezbitarijanska crkva, Mormoni, i Učenici Hri-

stovi su već prihvatili istopolne brakove, a većina ostalih već diskutuje o toj mogućnosti. Čak i crkva u kojoj sam odrastao (ASD) se suočava sa rukopolažanjem žena i eventualnim istopolnim brakovima. Već postoji homoseksualna ASD grupa koja dodaje pritisak kako bi se donela konačna odluka.

Individualnost u religiji

Postoji jedna stvar kao što je individualnost u religiji koja znači da svaka osoba treba da bude ubeđena u svom srcu i umu u vezi sa nečim i neće dozvoliti da je popularno mišljenje poljulja na ovaj ili onaj način. Da li si voljan da se okreneš protiv Božjih principa zato što tvoja crkva to čini? Zar nemaš savest prema Bogu? Ili je tvoje denominacija tvoja savest?

Gde je tvoje članstvo? Ovo je posebno pitanje zato što većina ljudi ima svoje članstvo u određenim crkvama ali ne i u Hristu. Ako si u pravoj crkvi onda si u telu Hristovom. U ovom telu postoji sa-

mo jedna Glava, i svo telo prima naredbe i zapovesti od ove Glave, koja je Hrist. Da li je moguće da će te Isus voditi suprotno principima koje je postavio Bog? Bez obzira gde je tvoja privrženost, Bog je i dalje Gospodar planete i nijedno odmetanje od Boga neće proći bez suočavanja sa posledicama. Bog nije osvetoljubiv, ali je univerzum načinjen na takav način da postoje posledice ugrađene u prirodu, i kada su ti bazični principi prekršeni, dolazi gnev od prirodnih posledica.

Znak kraja

Isus je govorio o nečemu što se naziva „Gadost opustošenja“ i rekao je da kada vidite da ona stoji tamo gde ne bi trebalo da bude onda je to znak da je došao kraj. Kao što sam napomenuo, mi to sada vidimo, jasno je da je ovo kraj sveta kakvog poznamo. On je rekao da kao što je bilo u dane Noja i Lota, tako će isto biti u danima pre dolaska Sina čovečjeg. To je to moj dragi čitaocu, mi smo tamo!

Molim te, odvoj vreme da budeš siguran da imaš živi odnos sa Bogom koji je tvoj Otac. Imperativ je da ovo učinimo SADA na samom vrhuncu! Done-simo odluku za Njega danas i budimo verni toj odluci dok iskustvo ne postane stvarnost u nama a naši životi svedočanstva o Bogu koji živi u nama. Svet čeka na ovo! (*Rimljanima 8:19*)